2004

225
Ա-76

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ՏԵԱՌՆ ՄԵՐՈՅ

ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ԻԻՂԱԲԵՐԻՑ,

Հանդստեան, Բժշկութեան, Տաճարի, Խաչելութեան, Անդաստանաց,

Քառասնօրեայ Գալստեան, Ս. Զատկի, Խաչվերացի

եւայլն եւայլն.

ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅ ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ

1906

ՀՐԱՄԱՆԱՒ
Տ. Տ. ՄԿՐՏՉԻ
ՎԵՀԱՓԱՌ ԵՒ ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
Ամենայն Հայոց

3-142 (հայ.) 52836-տպ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ZUUՊ-Арм ССР
им. А. Мясникяна
ՍՍՌՄ-ԻՆ ՍԱՀՄԱՆ

39901-67

ԱՐԵՏԱՐԱՆՔ ՀԱՆԳՈՍՏԱՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ԲԿ. ԳԿ.

Յայնմ ժամանակի պատասխանի եւ Յիսուս եւ ասէ. գոհանամ զքէն, Հայր, Տէր երկնի եւ երկրի. զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց եւ ի գիտնոց, եւ յայտնեցեր տղայոց։

Այո՛, Հայր, զի այսպէս հաճոյ եղեւ առաջի քո։

Ամենայն ինչ տուաւ ինձ ի Հօրէ իմմէ։

Եւ ոչ ոք ճանաչէ զՈրդի՝ եթէ ոչ Հայր, եւ ոչ զՀայր ոք ճանաչէ՝ եթէ ոչ Որդի. եւ ումի որդին կամիցի յայտնել։

Եկայք առիս ամենայն վաստակեալք եւ բեռնաւորք եւ ես հանգուցից զձեզ. առէք զուծ իմ ի ձեզ, եւ ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ եւ խոնարհ սրտիւ. եւ գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց։

Զի լուծ իմ քաղցր է, եւ բեռն իմ փոքրոգի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ԲԿ. ԳԿ.

Այլ առակ արկ առ նոսա՝ եւ ասէ. նմանեցաւ արքայութիւնն երկնից առն՝ որ սերմանիցէ սերմն բարի յագարակի իւրում։

Եւ ի քուն լինել մարդկանն՝ եկն թշնամի նորա եւ ցանեաց ի վերայ որոմն՝ ի մէջ ցորենոյն՝ եւ գնաց։

Եւ իբրեւ բուսաւ խոտն եւ արար պտուղ, ապա երեւեցաւ եւ որոմն։

Մատուցեալ ծառայք տանուտեարն ասեն ցնա. Տէր, ոչ սերմն բարի սերմանեցեր յագարակին քում, արդ՝ ուստի ունիցի զորոմն։

Եւ նա ասէ ցնոսա. այր թշնամի արար զայն. ասեն ցնա ծառայքն. կամիս զի երթիցուք քաղեսցուք զայն ի բաց։

Եւ նա ասէ ցնոսա. մի գուցէ մինչ քաղիցէք զորոմանն, եւ զցորեանն ընդ նմին ի բաց խլիցէք։

Թոյլ տուք երկոցունց աճել ի միասին մինչեւ ի հունձս, եւ ի ժամանակի հնձոց ասացից ցհնձողսն. քաղեցէք նախ զորոմդ, եւ կապեցէք զայդ խըրձունս առ ի յայրել, եւ զցորեանն ժողովեցէք ի շտեմարանս իմ։

Այլ առակ արկ առ նոսա՝ եւ ասէ. նման է արքայութիւն երկնից հատոյ մանանխոյ, զոր առեալ մարդոյ սերմանեաց յագարակի իւրում։

Որ փոքր է քան զամենայն սերմանիս. եւ յորժամ աճիցէ, մեծ է քան զամենայն բանջարս, եւ լինի ծառ՝ մինչեւ գալ թռչնոց երկնից, եւ հանգչել յոսոս նորա։

Այլ առակ խօսեցաւ ընդ նոսա՝ եւ ասէ. նման է արքայութիւն երկնից խմորոյ, զոր առեալ կնոջ թագոյց ի գրիւս երիս ալեր՝ մինչեւ ամենայն խմորեցաւ։

Զայս ամենայն խօսեցաւ Յիսուս առակաք ընդ ժողովուրդսն. եւ առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նոսա։

Զի լցցի ասացեալն ի մարգարէէն. բացից առակաք զբերան իմ, բղխեցից զծածկեալսն ի սկզբանէ աշխարհի։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Յայնժամ թողեալ Յիսուսի զժողովուրդսն՝ եկն ի տուն. մատեան առ նա աշակերտքն եւ ասեն. մեկնեա մեզ զառակ որոմացն ագարակի։ | էկ. | ղկ.

Նա պատասխանի ետ եւ ասէ ցնոսա. որ սերմանէ սերմն բարի՝ է որդի մարդոյ։

Եւ ագարակն աշխարհս է. սերմն բարի նոքա են, որ որդիքն արքայութեան են. իսկ որոմն որդիք չարին են։

Եւ թշնամին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է, եւ հունձքն կատարած աշխարհիս է, եւ հնձողքն հրեշտակք են։

Որպէս ժողովի որոմն եւ ի հուր այրի, այնպէս եղիցի ի կատարածի աշխարհիս։

Առաքեսցէ Որդի մարդոյ զհրեշտակս իւր, եւ ժողովեսցեն յարքայութենէ նորա զամենայն գայթակղութիւնս՝ եւ զայնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Եւ արկցեն զնոսա ի հնոց հրոյ. անդ եղիցի լալ եւ կրճելատամանց։

Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբրեւ զարեգակն յարքայութեան երկնից. որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

մա. գա. Եւ ասէր. այսպէս է արքայութիւն Աստուծոյ. որպէս զի այր մի արկանիցէ սերմանիս յերկիր։

Եւ ննջիցէ եւ յառնիցէ զգայգ եւ զցերեկ. եւ սերմանիքն բուսանիցին եւ աճիցին, եւ նա ոչ գիտէ։

Թէ երկիրն ինքնին բերէ ըզպտուղ. նախ զխոտն, եւ ապա զհասկն, ապա ցորեանն ատոք ի հասկին։

Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքի մանգաղ, զի հասեալ են հունձք։

Եւ ասէր. ո՞ւմ նմանեցուսցուք զարքայութիւնն Աստուծոյ. կամ որո՞վ առակաւ առակեսցուք զնա։

Որպէս հատն մանանխայ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի, փոքրագոյն է քան զամենայն սերմանիս՝ որք են յերկրի։

Յորժամ սերմանիցի, բուսանի եւ լինի մեծ քան զամենայն բանջար, եւ արձակէ ոստս մեծամեծս, մինչեւ բաւական լինիլ ընդ հովանեաւ նորա թռչնոց երկնից բնակիլ։

Եւ այնպիսի առակօք խօսէր ընդ նոսա զբանն, որպէս կարող լինէին լսել։

Եւ առանց առակի ոչինչ խօսէր ընդ նոսա. բայց առանձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամենայն։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

ակ. զկ. Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ, զի հաճեցաւ հայր ձեր տալ ձեզ զարքայութիւն։

Վաճառեցէք զինչս ձեր եւ տուք զողորմութիւն. եւ արարէք ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող մերձենայ, եւ ոչ ցեց ապականէ։

Զի ուր գանձն ձեր է, անդ եւ սիրտք ձեր եղիցին։

Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջս, եւ ճրագունք լուցեալք։

Եւ դուք նմանողք մարդկան՝ որք ակն ունիցին Տեառն

իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ի հարսանեաց. զի յորժամ գայցէ եւ բաղխիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։

Երանի ի՜նչ ծառայքն այնոցիկ՝ զոր եկեալ տէրն գտցէ արթունս, ամէն ասեմ ձեզ, զի գօտի ընդ մէջ ածցէ, եւ բազմեցուսցէ զնոսա, եւ անցեալ պաշտիցէ զնոսա։

Եւ եթէ յերկրորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ եւ գտցէ այնպէս, երանելիք են ծառայքն այնոքիկ։

Բայց զայն գիտասջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն՝ յորում ժամու գող գայ. հսկէր, եւ չտայր թոյլ ական հատանել ի տան իւրում։

Եւ դուք եղերուք պատրաստք, զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք՝ գայ Որդի մարդոյ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Պատասխանի եւ Յիսուս եւ ասէ ցնոսա. ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ո՛չ կարէ որդի մարդոյ առնել յանձնէ եւ ոչինչ. եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն եւ Որդին նմին նման գործէ։

Զի Հայր սիրէ զՈրդի, եւ զամենայն ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ. եւ մեծամեծս եւս քան զայս ցուցանէ նմա զգործս, ընդ որ դուք զարմանայք։

Զի որպէս Հայր յարուցանէ զմեռեալս եւ կենդանի առնէ, նոյնպէս եւ Որդի զոր կամի կենդանի առնէ։

Եւ ոչ եթէ Հայր դատի զոք, այլ զամենայն դատաստան ետ Որդւոյ իւրոյ։

Զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդի՝ որպէս պատուեն զՀայրն. որ ոչ պատուէ զորդին ո՛չ պատուէ զՀայր զառաքիչն նորա։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ, եւ հաւատայ այնմ՝ որ առաքեացն զիս, ընդունի զկեանն յաւիտենականս. եւ ի դատաստան ո՛չ մտանէ, այլ փոխեցաւ ի մահուանէ ի կեանս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժամանակ՝ եւ արդէն իսկ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կայ. ապա թէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ։ ԺԲ. ԳԲ.

Որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. եւ որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ, ի կեանն յաւիտենական պահեսցէ զնա։

Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, զկնի իմ եկեսցէ. եւ ուր եան եմ, անդ եւ պաշտօնեայն իմ եղիցի. եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

էր, յորժամ մեռեալք լուիցեն ձայնի Որդւոյն Աստուծոյ. եւ որք լսիցեն կեցցեն։

Զի որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս ետ եւ Որդւոյ ունել կեանս յանձին իւրում։

Եւ իշխանութիւն ետ նմա դատաստան առնել, եւ զի Որդի մարդոյ է։

Ընդ այն զի զարմանայք. զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որք ի գերեզմանս կայցեն՝ լուիցեն ձայնի նորա, եւ եկեսցեն արտաքս։

Որոց զբարիս գործեալ իցէ՝ ի յարութիւն կենաց. եւ որոց զչար արարեալ՝ ի յարութիւն դատաստանաց։

Ոչ կարեմ ես յանձնէ առնել եւ ոչինչ. այլ որպէս լսեմ՝ դատիմ. եւ դատաստանն իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս։

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԲԺՇԿՈՒԹԵԱՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ մոեալ ի նաւ անց յայնկոյս, եւ եկն ի քաղաք իւր։

Եւ ահա մատուցին առ նա անդամալոյծ մի, որ դնէր ի մահիճս. եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա՝ ասէ ցանդամալոյծն. Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ ահա ոմանք ի դպրացն ասեն ընդ միտս. հայհոյէ դա։

Եւ ծանուցեալ Յիսուսի զխորհուրդս նոցա՝ ասէ ցնոսա. ընդէր խորհիք դուք չարիս ի սիրտս ձեր։

Զինչ դիւրին է. ասել՝ Թողեալ լիցին քեզ մեղք քո. Թէ ասել՝ արի՛ եւ շրջեաց։

Այլ զի գիտասջիք՝ եթէ իշխանութիւն ունի Որդի մարդոյ յերկրի Թողուլ զմեղս. յայնժամ ասէ ցանդամալոյծն. արի՛ առ զմահիճս քո՝ եւ երթ ի տուն քո։

Եւ յարուցեալ գնաց ի տուն իւր։

Իբրեւ տեսին ժողովուրդքն, զարմացան. եւ փառաւոր առնէին զԱստուած զտուիչն այնպիսի իշխանութեան՝ մարդկան։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ մինչդեռ ասէր ընդ այն Յիսուս, զհետ եղեն նորա կոյրք երկու, աղաղակէին եւ ասէին. ողորմեա՛ց մեզ որդի Դաւթի։

Եւ իբրեւ եկն ի տուն, մատեան առ նա կոյրքն. եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. հաւատա՞յք եթէ կարող եմ առնել ձեզ զայդ. ասեն ցնա. այո՛, Տէր։

Յայնժամ մերձեցաւ յաչս նոցա եւ ասէ. ըստ հաւատոց ձերոց եղիցի ձեզ։

Եւ բացան աչք նոցա. եւ սաստեաց նոցա Յիսուս եւ ասէ. զգոյշ կացէք՝ մի՛ ոք գիտասցէ։

Եւ նոքա ելեալ համբաւեցին զնա ընդ ամենայն երկիրն ընդ այն։

Եւ յելանելն նոցա արտաքսահա մատուցին առ նա այր մի համր դիւահար։

Եւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն. և զարմացան ժողովուրդքն և ասեն. թէ և ոչ երբէք երևեցաւ այսպիսի ինչ յԻսրայէլի։

Իսկ փարիսեցիքն ասէին, թէ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդեւս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ մտեալ դարձեալ ի Կապառնայում յետ աւուրց։

Լուր եղև եթէ ի տան է, և ժողովեցան բազումք՝ մինչև տեղի ևս ոչ լինել, և ոչ առ դրանն. և խօսէր նոցա զբանն։

Եւ գային առ նա՝ բերէին անդամալոյծ մի բարձեալ ի չորից։

Եւ իբրև ոչ կարէին մերձենալ առ նա յամբոխէ անտի, քակեցին զյարկն՝ ուր էր Յիսուս, և բացեալ զառաստաղն իջուցին զմահիճն՝ յորում կայր անդամալոյծն։

Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա, ասէ ցանդամալոյծն. որդեակ, թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ էին ոմանք ի դպրաց անտի՝ որ անդ նստէին, և խորհէին ի սիրտս իւրեանց։

Զինչ է այս՝ որ խօսի սա զհայհոյութիւնս. ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս, եթէ ոչ մի Աստուած։

Եւ գիտաց Յիսուս յոգի իւր՝ թէ այնպէս խորհէին ի սիրտս իւրեանց, և ասէ. զի՞ խորհիք զայդ ի սիրտս ձեր։

Զինչ դիւրին է, ասել ցանդամալոյծն՝ թողեաւ լիցին քեզ մեղք քո, եթէ ասել՝ արի՛, ա՛ռ զմահիճս քո և երթ ի տուն քո։

Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի Որդի մարդոյ ի վերայ երկրի թողուլ զմեղս, ասէ ցանդամալոյծն։

Քեզ ասեմ, արի՛ ա՛ռ զմահիճս քո՝ և երթ ի տուն քո։

Եւ յարեաւ, վաղվաղակի առեալ զմահիճն՝ ել առաջի ամենեցուն. մինչև զարմանալ ամենեցուն և փառաւոր առնել զԱստուած և ասել, թէ այսպիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք։

Եւ նոքա ելեալ համբաւեցին զնա ընդ ամենայն երկիրն ընդ այն։

Եւ յելանելն նոցա արտաքսահա մատուցին առ նա այր մի համր դիւահար։

Եւ յելանել դիւին՝ խօսեցաւ համրն. և զարմացան ժողովուրդքն և ասեն. թէ և ոչ երբէք երևեցաւ այսպիսի ինչ յԻսրայէլի։

Իսկ փարիսեցիքն ասէին, թէ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդեւս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ մտեալ դարձեալ ի Կապառնայում յետ աւուրց։

Լուր եղև եթէ ի տան է, և ժողովեցան բազումք՝ մինչև տեղի ևս ոչ լինել, և ոչ առ դրանն. և խօսէր նոցա զբանն։

Եւ գային առ նա՝ բերէին անդամալոյծ մի բարձեալ ի չորից։

Եւ իբրև ոչ կարէին մերձենալ առ նա յամբոխէ անտի, քակեցին զյարկն՝ ուր էր Յիսուս, և բացեալ զառաստաղն իջուցին զմահիճն՝ յորում կայր անդամալոյծն։

Եւ տեսեալ Յիսուսի զհաւատս նոցա, ասէ ցանդամալոյծն. որդեակ, թողեալ լիցին քեզ մեղք քո։

Եւ էին ոմանք ի դպրաց անտի՝ որ անդ նստէին, և խորհէին ի սիրտս իւրեանց։

Զինչ է այս՝ որ խօսի սա զհայհոյութիւնս. ո՞վ կարէ թողուլ զմեղս, եթէ ոչ մի Աստուած։

Եւ գիտաց Յիսուս յոգի իւր՝ թէ այնպէս խորհէին ի սիրտս իւրեանց, և ասէ. զի՞ խորհիք զայդ ի սիրտս ձեր։

Զինչ դիւրին է, ասել ցանդամալոյծն՝ թողեաւ լիցին քեզ մեղք քո, եթէ ասել՝ արի՛, ա՛ռ զմահիճս քո և երթ ի տուն քո։

Այլ զի գիտասջիք եթէ իշխանութիւն ունի Որդի մարդոյ ի վերայ երկրի թողուլ զմեղս, ասէ ցանդամալոյծն։

Քեզ ասեմ, արի՛ ա՛ռ զմահիճս քո՝ և երթ ի տուն քո։

Եւ յարեաւ, վաղվաղակի առեալ զմահիճն՝ ել առաջի ամենեցուն. մինչև զարմանալ ամենեցուն և փառաւոր առնել զԱստուած և ասել, թէ այսպիսի ինչ երբէք ոչ տեսաք։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

բա. դա.

Եւ եմուտ միւսանգամ ի ժողովուրդն. և էր անդ այր մի՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր։

Եւ սպասէին նմա՝ եթէ բժշկիցէ զնա ի շաբաթուն՝ զի չարախօսեսցեն զնմանէ։

Եւ ասէ ցայրն՝ որոյ ձեռն գօսացեալ էր. արի՛ անց ի մէջ։

Եւ ասէ ցնոսա. զինչ արժան է ի շաբաթու. բարի՞ ինչ գործել՝ եթէ չար առնել. ոգի՞ մի ապրեցուցանել՝ եթէ կորուսանել. և նոքա լռեցին։

Եւ հայեցեալ Յիսուսի զնոքօք ի ցասմամբ, տրտմեալ վասն կուրութեան սրտից նոցա, ասէ ցայրն. ձգեա՛ զձեռն քո. և նա ձգեաց, և ողջացաւ ձեռն նորա։

Սրբոյ աւետարանիս Յեսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

բա. դա.

Զինչդեռ նա զայն խօսէր, գան ոմանք ի ժողովրդապետէն և ասեն. թէ դուստրն քո մեռաւ, զի՞ և աշխատառնես զվարդապետդ։

Իսկ Յիսուս իբրև լուաւ զբանն ասացեալ, ասէ ցժողովրդապետն. մի երկնչիր, բայց միայն հաւատա։

Եւ ոչ զոք եթող ընդ իւր երթալ, բայց միայն զՊետրոս և զՅակովբոս և զՅովհաննէս զեղբայրն Յակովբայ։

Գայ ի տուն ժողովրդապետին, և տեսանէ ամբոխ յոյժ և լալականս, և աղաղակ յոյժ։

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ասէ ցնոսա. զի՞ խռովեալ էք և լայք. մանուկն ո՛չ է մեռեալ, այլ ննջէ։

Եւ ծաղր առնէին զնա. և նորա հանեալ արտաքս զամենեսեան, առնու ընդ իւր զհայր մանկանն և զմայր, և զնոսա՝ որ ընդ նմայն էին, և մտանէ՝ ուր դնիւր մանուկն։

Եւ կալեալ զձեռանէ մանկանն՝ ասէ ցնա. տալիթա կում. որ թարգմանի, աղջիկ դու՝ քեզ ասեմ՝ արի։

Եւ վաղվաղակի յարեաւ աղջիկն և գնայր, քանզի էր ամաց իբրև երկոտասանից. և զարմացան մեծաւ զարմանալեաւ։

Եւ պատուէր տայր նոցա յոյժ, զի մի՛ զք գիտասցէ զայն. և ասայ տալ նմա ուտել։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ԺԱ.
ԺԲ.

Եւ անտի յարուցեալ՝ եկն ի սահմանս Տիւրոսի և Սիդովնի. և մտեալ ի տուն՝ ոչ ումեք կամէր յայտնել, և ոչ կարաց ծածկել։

Լուաւ կին մի զնմանէ, որոյ դուստր իւր նեղեալ էր յայտոյ պղծոյ, եկն անկաւ առաջի նորա։

Եւ կինն էր հեթանոս՝ Փիւնիկ Ասորի յազգէ. և աղաչէր զնա՝ զի զդեւն հանցէ ի դստերէ նորա։

Եւ Յիսուս ասէ ցնա։ Թոյլ տուր՝ զի նախ յագեսցին մանկունք. զի ոչ է բարւոք առնուլ զհաց մանկանց՝ արկանել շանց։

Նա պատասխանի ետ և ասէ. Տէր, և շունք ի փշրանաց սեղանոյ մանկանցն կերակրին։

Եւ ասէ ցնա. վասն այդր բանի՝ երթ, ել դեւն ի դստերէ քումմէ։

Գնաց ի տուն իւր, և եգիտ ելեալ զդեւն, և դուստրն զի անկեալ գնիւր ի մահճի։

Եւ ելեալ միւսանգամ ի սահմանացն Տիւրոսի և Սիդովնի, և եկն ի ծովեզրն Գալիլեացւոց ի մէջ սահմանացն ի Դեկապօլիս։

Եւ բերին առաջի նորա խուլ մի և համր, և աղաչէին, զի ձեռն դիցէ ի վերայ նորա։

Եւ առեալ զնա ժեկուսի յամբոխէ անտի, արկ զմատունս իւր ընդականջս նորա՝ և ելթուք անդր. կալաւ զլեզուէ նորա։

Հայեցաւ յերկինս՝ յոգւոց եհան և ասէ. Եփփաթա, որ է բացիր։

Եւ նոյն ժամայն բացան ականջք նորա, և լուծան կապանք լեզուի նորա, և խօսէր ուղիղ։

Եւ պատուիրեաց նոցա՝ զի մի ումեք ասիցեն, և որչափ նա պատուիրէր նոցա, նոքա ևս առաւել քարոզէին։

Եւ ևս քան զևս զարմանային և ասէին. զամենայն ինչ բարւոք գործեաց սա, զի խլիցս լսել տայ, և համերս խօսիլ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ակ. գկ.

Եւ եղև ի հասանելն նորա ի մի ի քաղաքացն, ահա այր մի լի բորոտութեամբ, իբրև եսես զՅիսուս՝ անկեալ ի վերայ երեսաց՝ աղաչեաց զնա, և ասէ. Տէր, եթէ կամիս, կարող ես զիս սրբել։

Զգեաց զձեռն իւր՝ հասոյց ի նա և ասէ. կամիմ, սրբեաց. և վաղվաղակի գնաց ի նմանէ բորոտութիւն։

Եւ նա պատուիրեաց նմա՝ մի ումեք ասել. այլ թէ երթ ցոյց զանձն քո քահանային, և մատո զպատարագ վասն սրբութեան քո, որպէս և հրամայեաց Մովսէս՝ ի վկայութիւն նոցա։

Եւ յորդէր առաւել բանն զնմանէ. և ժողովէին ժողովուրդք բազումք լսել՝ և բժշկիլ ի հիւանդութենէ իւրեանց։

Եւ նա խոյս տայր յանապատ տեղիս. և կայր յաղօթս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ակ. գկ.

Եւ հանէր դև մի համբ. և եղեւ յելանել դիւին խօսեցաւ համրն, և զարմացան ամենայն ժողովուրդքն։

Եւ ոմանք ի նոցանէ ասեն, բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդևս։

Եւ այլք փորձէին, և նշան յերկնից խնդրէին ի նմանէ։

Իսկ նորա գիտացեալ զխորհուրդս նոցա, ասէ ցնոսա. ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ աւերի և տուն բաժանեալ յանձն՝ կործանի։

Ապա եթէ և սատանայ բաժանեցաւ յանձնէ, զիարդ կայցէ թագաւորութիւն նորա. զի ասէք զինէն թէ բէեղզեբուղաւ իշխանաւն դիւաց հանէ դա զդևս։

Եթէ ես բէեղզեբուղաւ հանեմ զդևս, որդիքն ձեր ո՞ւ հանիցեն, վասն այդորիկ նոքին եղիցին ձեր դատաւորք։

Իսկ եթէ մատամբ Աստուծոյ հանեմ զդևս, ապա հասեալ է ի վերայ ձեր արքայութիւն Աստուծոյ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ԱԾ. ԳԾ. Եւ յետ երկուց աւուրց
եկն անտի և գնաց ի Գա-
լիլեա։

Զի ինքն իսկ Յիսուս վկայ-
եաց եթէ մարգարէ յիւրում
գաւառի պատիւ ոչ ունի։

Այլ յորժամ եկն նա ի Գա-
լիլեա, ընկալան զնա Գալի-
լեացիքն. զի տեսեալ ևս էր
զամենայն նշանսն, զոր արար
Յերուսաղէմ ի տօնին. քանզի
և նոքա եկեալ էին ի տօնն։

Եկն դարձեալ ի Կանայ Գա-
լիլեացւոց, ուր արար զջուրն
գինի. և անդ էր թագաւո-
րական մի, որոյ որդի նորա հի-
ւանդ կայր ի Կափառնայում։

Նա իբրև լուաւ եթէ Յի-
սուս եկեալ է ի Հրէաստանէ
ի Գալիլեա, եկն առ նա, և
աղաչէր՝ զի իջցէ և բժշկեսցէ
զորդի նորա. քանզի մերձ
էր ի մեռանիլ։

Ասէ ցնա Յիսուս. եթէ ոչ
նշանս և արուեստս տեսա-
նէք՝ ոչ հաւատայք։

Ասէ ցնա թագաւորական.
Տէր. էջ մինչև մեռեալ իցէ
մանուկն իմ։

Ասէ ցնա Յիսուս. երթ, որ-
դին քո կենդանի է. և հա-
ւատաց այրն բանին՝ զոր ա-
սաց նմա Յիսուս, և գնաց։

Եւ մինչդեռ իջանէր, ընդ-
առաջ եղեն նմա ծառայքն
նորա. աւետիս ետուն և ա-
սեն, թէ մանուկն նորա կեն-
դանի է։

Հարցանէր ցնոսա վասն ժա-
մուն՝ յորում ապաքինեաց.
և ասեն ցնա. երէկ յեօթնե-
րորդում ժամու եթող զնա
ջերմն։

Գիտաց հայրն նորա՝ եթէ
յայնմ ժամու՝ յորում ասացն
ցնա Յիսուս՝ թէ որդին քո
կենդանի է. և հաւատաց
ինքն և ամենայն տուն իւր։

Զայս դարձեալ երկրորդ
նշան արար Յիսուս եկեալ ի
Հրէաստանէ ի Գալիլեա։

ԱՐԵՏԱՐԱՆՔ ՏԱՃԱՐԻ

Սրբոյ առաքելոյն Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ երեալ արտաքս Յիսուս
[բկ.] [զկ.]
ի տաճարէն գնայր. և մատեան աշակերտքն ցուցանել զշինուածս տաճարին։

Եւ նա պատասխանի ետ և ասէ ցնոսա. տեսանէք զայդ ամենայն. ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ մնասցէ այդր քար ի քարի վերայ որ ոչ քակտեսցի։

Եւ մինչդեռ նստէր ի լերինն Զիթենեաց, մատեան առ նա աշակերտքն առանձինն և ասեն. ասա մեզ՝ երբ լինիցի այդ, և կամ զինչ նշան լիցէ քոյոյ գալստեանն և վախճանի աշխարհիս։

Պատասխանի ետ Յիսուս և ասէ ցնոսա, զգոյշ լերուք՝ գուցէ ոք զձեզ խաբիցէ։

Զի բազումք գայցեն յանուն իմ, և ասիցեն՝ թէ ես եմ Քրիստոսն, և զբազումս մոլորեցուցանիցեն։

Լսելոց էք պատերազմունս և համբաւս պատերազմաց. զգոյշ լերուք՝ մի խռովեսջիք, զի պարտ է լինել այնմ՝ ամենայնի, այլ չէ է կատարած։

Յարիցէ ազգ յազգի վերայ, և թագաւորութիւն ի թագաւորութեան վերայ. և եղիցին սովք և սրածութիւնք ի տեղիս տեղիս։

Սակայն և այն ամենայն սկիզբն է երկանց։

Յայնժամ մատնեսցեն զձեզ ի նեղութիւն, և սպանանիցեն զձեզ. և եղիջիք ատեցեալք յամենայն ազգաց վասն անուան իմոյ։

Եւ յայնժամ գայթակղեսցին բազումք, և զմիմեանս մատնեսցեն, և ատեսցեն զմիմեանս։

Եւ բազում սուտ մարգարէք յարիցեն, և զբազումս մոլորեցուսցեն։

Եւ վասն բազմանալոյ անօրէնութեանն՝ ցամաքեսցի սէր բազմաց։

Բայց որ համբերեսցէ խապառ՝ նա կեցցէ։

Սիրոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

բմ. զմ. Եւ յետանելն նորա ի տաճարէ անտի, ասէ ցնա մի յաշակերտացն նորա, վարդապետ, տես որպիսի են քարինքս, և որպիսի շինուածք։

Պատասխանի եւ նմա Յիսուս և ասէ. տեսանես զայդ ամենայն շինուած. ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ թողցի քար ի քարի վերայ՝ որ ոչ քակտեսցի։

Եւ մինչ նստէր նա ի լերին Զիթենեաց յանդիման տաճարին, հարցանէին ցնա առանձինն՝ Պետրոս՝ և Յակոբոս՝ և Յովհաննէս՝ և Անդրէաս։

Ասա մեզ՝ երբ լինիցի այդ, և զինչ նշան է՝ յորժամ կատարելոց լիցէ այդ ամենայն։

Պատասխանի եւ Յիսուս և ասէ ցնոսա. զգոյշ կացէք, մի ոք զձեզ խաբեսցէ։

Զի բազումք եկեսցեն յանուն իմ և ասիցեն՝ թէ ես եմ Քրիստոսն, և զբազումս մոլորեցուսցեն։

Այլ յորժամ լսիցէք պատերազմունս և համբաւս պատերազմաց՝ մի խռովիցիք, զի պարտ է լինել. բայց չէ է կատարած։

Զի յարիցէ ազգ յազգի վերայ, և թագաւորութիւն ի թագաւորութեան վերայ. և եղիցին շարժմունք ի տեղիս տեղիս, սովք և սրածութիւնք, և խռովութիւնք. այլ այն ամենայն սկիզբն է երկանց։

Եւ զձեզ իսկ մատնեսցեն յատեանս. և ի ժողովուրդս տանջիցիք, և առաջի դատաւորաց և թագաւորաց կայցէք վասն իմ ի վկայութիւն նոցա։

Եւ ամենայն հեթանոսաց. բայց նախ պարտ է աւետարանիս քարոզել։

Այլ յորժամ տանիցին ըզձեզ մատնել, մի յառաջագոյն հոգայցէք, և մի զմտաւ ածիցէք, թէ զինչ խօսիցէք. այլ որ ինչ տացի ձեզ ի ժամուն յայնմիկ՝ զայն խօսիցիք. զի ոչ դուք էք որ խօսիցիքն՝ այլ Հոգին սուրբ։

Մատնեսցէ եղբայր զեղբայր ի մահ, և հայր՝ զորդի. և յարիցեն որդիք ի վերայ հարց՝ և սպանանիցեն զնոսա։

Եւ եղիջիք ատելեաք յամենեցունց վասն անուան իմոյ. այլ որ համաբերեսցէն խաչառնա կեցցէ։

Սրբոյ աւետարանին Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

ակ. գկ. Եւ յասել ոմանց զաս-
ճառէն. թէ գեղեցիկ
վիմօք և աշտարակօք զար-
դարեալ է՝ ասէ։

Զայդ ամենայն զոր տեսա-
նէք, եկեսցեն աւուրք՝ յորս
ոչ թողցի այդր քար ի քարի
վերայ, որ ոչ քակտեսցի։

Հարցին ցնա և ասեն. վար-
դապետ, երբ լինիցի այդ, և
զինչ նշան իցէ՝ յորժամ այդ
լինելոց իցէ։

Եւ նա ասէ. զգոյշ կացէք.
մի խաբիցիք. զի բազումք գայ-
ցեն յանուն իմ, և ասիցեն
թէ ես եմ. և մերձեցաւ ժա-
մանակ. մի երթայցէք |զկնի
նոցա։

Եւ յորժամ լսիցէք պատե-
րազմունս և խռովութիւնս՝
մի զարհուրիցիք, զի պարտ է
նախ՝ այնմ լինել, այլ ոչ առ-
ժամայնն կատարած։

Յայնժամ ասէ ցնոսա՝ յա-
րիցէ ազգ յազգի վերայ, և
թագաւորութիւն ի թագաւո-
րութեան վերայ։

Եւ շարժմունք մեծամեծք,
և ի տեղիս տեղիս սովք և
սրածութիւնք. եղիցին արհա-
մարանք և նշանք մեծամեծք
յերկնից։

Բայց յառաջ քան զայս ա-
մենայն, մատնեսցեն զձեռս իւր-
եանց ի ձեզ՝ և հալածեսցեն.
մատնեսցեն ի ժողովուրդս և
ի բանտս, և տանիցին առա-
ջի դատաւորաց և թագաւո-
րաց վասն անուան իմոյ։

Եւ լինիցի ձեզ այն ի վկա-
յութիւն։

Արդ՝ դիք ի սիրտս ձեր,
մի յառաջագոյն կրթել տալոյ
պատասխանի։

Զի ես տացց ձեզ բերան և
իմաստութիւն, որում ոչ կա-
րիցեն կալ հակառակ՝ կամ
տալ պատասխանի ամենայն
հակառակորդքն ձեր։

Մատնեսջիք և ի ծնողաց,
և յեղբարց. և յազգակա-
նաց և ի բարեկամաց, և սպա-
նանիցեն ի ձէնջ։

Եւ եղիջիք ատելք յա-
մենեցունց վասն անուան իմոյ։

Եւ մազ մի ի գլխոյ ձերմէ
ոչ կորիցէ։

Եւ համբերութեամբ՝ ձերով
ստացջիք զոգիս ձեր։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Ի ժամանակի Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

ԱՃ. ԳՃ. Եղեն յայնժամ նաւակատիքն Յերուսաղէմ, և ձմեռն էր։

Եւ շրջէր Յիսուս ի տաճարին ի սրահին Սողոմովնի։

Շուրջ եղեն զնովաւ Հրեայքն և ասեն. մինչև յե՞րբ թափես զոգիս մեր. եթէ դու ես Քրիստոսն՝ ասա մեզ համարձակ։

Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս և ասէ. ասացի ձեզ և ոչ հաւատայք ինձ. զգործսն՝ զոր ես գործեմ՝ յանուն Հօր իմոյ՝ նոքին իսկ վկայեն վասն իմ։

Այլ դուք ոչ հաւատայք. զի չէք յոչխարաց անտի իմոց։

Ոչխարք իմ ձայնի իմում լսեն, և ես ճանաչեմ զնոսա. և զկնի իմ գան։

Եւ ես տամ նոցա զկեանսն յաւիտենականս. և մի կորիցեն ի յաւիտեան, և մի ոք յափշտակեսցէ զնոսա ի ձեռաց իմոց։

Հայրն իմ, որ ետ ինձ զնոսա, մեծ է քան զամենայն, և ոչ ոք կարէ յափշտակել ի ձեռաց Հօր իմոյ։

Ես և Հայր իմ մի եմք։

Վէմս առին Հրեայքն՝ զի քարկոծ արասցեն զնա։

Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս. բազում գործս բարիս ցուցի ձեզ ի Հօրէ իմմէ, վասն որո՞յ գործոյ ի նոցանէ քարկոծ առնէք զիս։

Պատասխանի ետուն նմա Հրեայքն. վասն բարւոյ գործոյ ոչ առնեմք զքեզ քարկոծ, այլ վասն հայհոյութեան. և զի դու մարդ ես. և զանձն քո Աստուած առնես։

Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս. ո՞չ յօրէնսն ձեր գրեալ է. ես ասացի թէ աստուածք իցէք։

Իսկ եթէ զնոսա աստուածս ասէ՝ առ որս բանն Աստուծոյ եղև, և չէ մարթ եղծանել գրոյն։

Իսկ զոր Հայրն սրբեաց՝ և առաքեաց յաշխարհս, դուք ասէք՝ թէ հայհոյես, զի ասացի՝ թէ Որդի Աստուծոյ եմ։

Եթէ ոչ գործեմ զգործս Հօր իմոյ, մի հաւատայք ինձ։

Ապա թէ գործեմ, թէև ինձ ոչ հաւատայք, սակայն գործոցն հաւատացէք, զի գիտասջիք, և ծանիջիք՝ եթէ Հայրն յիս, և ես ի Հայրս։

Դարձեալ խնդրէին զնա

ունել, և ել ի ձեռաց նոցա։

Եւ գնաց միւսանգամ յայնկոյս Յորդանանու՝ ի տեղին, ուր էր Յովհաննէս զառաջինն և մկրտէր, և անդ լինէր։

Եկին բազումք առ նա՝ և ասեն. զի Յովհաննէս նշան ինչ ոչ արար։

Բայց զամենայն՝ զոր ասաց Յովհաննէս վասն նորա՝ ճըշմարիտ էր. և բազումք հաւատացին ի նա անդ։

ՍԻԵՏԱՐԱՆՔ ԽԱՉԵԼՈՒԹԵԱՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն խաչելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

ԻԿ
ԳԿ.

Եւ հանեալ զնա ի խաչ, բաժանեցին զհանդերձս նորա վիճակաւ. զի լցցի բանն որ ասացաւ ի մարգարէէն. բաժանեցին զհանդերձս իմ յիւրեանս, և ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին։

Եւ նստեալ պահէին զնա։

Եւ եդին ի վերայ գլխոյ նորա՝ գրեալ զվնաս նորա. թէ այս է Յիսուս թագաւորն Հրէից։

Յայնժամ հանին ընդ նմա ի խաչ երկուս աւազակս, մի յաջմէ նորա՝ և մի յահեկէ։

Եւ որք անցանէին՝ հայհոյէին զնա. շարժէին զգլուխս իւրեանց։

Եւ ասէին վայ, որ քակէիր զտաճարն, և զերիս աւուրս շինէիր զնա. ապրեցո՛ զքեզ. թէ որդի ես Աստուծոյ՝ էջ ի խաչէդ։

Նոյնպէս և քահանայապետքն ձաղէին հանդերձ դպրօքն և ծերովք և ասէին.

Զայլս ապրեցոյց, զինքն ոչ կարէ ապրեցուցանել. եթէ թագաւոր է Իսրայէլի՝ իջցէ այժմ ի խաչէդ՝ և հաւատասցուք դմա։

Եթէ յուսացաւ յԱստուած, փրկեսցէ այժմ զդա եթէ կամի զդա. քանզի ասաց՝ եթէ Աստուծոյ որդի եմ։

Զնոյն և աւազակքն՝ որ խաչեալ էին ընդ նմա, նախատէին զնա։

Եւ ի վեց ժամէ աւուրն խաւար եղև ի վերայ ամենայն երկրի մինչև ցինն ժամ։

Եւ զինն ժամուն գոչեաց Յիսուս ի ձայն մեծ՝ և ասէ. էլի էլի, լամա սաբաքթանի. այսինքն է, Աստուած իմ, Աստուած իմ, ընդէր թողեր զիս։

Ոմանք յայնցանէ՝ որ անդն կային, իբրև լուան՝ ասէին. զԵղիա կարդայ։

Եւ վաղվաղակի ընթացաւ մի ոմն ի նոցանէ, առ սպունգ մի քացախով, և հարեալ յեղեգան՝ եւ ընծել նմա։

ՊԵՏ ԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀՍՍՌ-Арм.ССР
Им. А. Мраканяна

Եւ կէսքն ասէին. թող տեսցուք եթէ գայ Եղիա փրկել զդա։

Եւ Յիսուս դարձեալ աղաղակեաց ի ձայն մեծ՝ և արձակեաց զոգին։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն խաչելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

բմ. դմ. Եւ ածեն զնա ի Գողգոթայ՝ տեղի մի՝ որ թարգմանի տեղի կառափելոյ։

Եւ տային նմա գինի զմրուսեալ, և նա ոչ առ և հանին զնա ի խաչ։

Եւ իբրև խաչեցին զնա, բաժանեցին զհանդերձս նորա, արկեալ վիճակս ի վերայ՝ թէ թէ ո զինչ առնուցու։

Էր ժամ երրորդ և հանին զնա ի խաչ։

Եւ էր գիր վնասու նորա գրեալ, թէ թագաւոր է Հըրէից։

Եւ ընդ նմա հանին ի խաչ երկուս աւազակս, մի ընդ աջմէ և մի ընդ ահեկէ նորա։

Եւ լցաւ գիրն որ ասէ, թէ ընդ անօրէնս համարեցաւ։

Եւ որք անցանէինն՝ հայհոյէին զնա, շարժեալ զգլուխս իւրեանց, և ասէին. վա՛հ, որ քակէիր զտաճարն՝ և զերիս աւուրս շինէիր։

Ապրեցո՛ զանձն քո և էջ ի խաչէդ։

Նոյնպէս և քահանայապետքն այպն արարեալ՝ ընդ միմեանս հանդերձ դպրօքն ասէին. զայլս ապրեցոյց՝ զանձն ոչ կարէ ապրեցուցանել։

Քրիստոսդ արքայդ Իսրայէլի, իջցէ այժմ ի խաչէ այսր, զի տեսցուք՝ և հաւատասցուք դմա. և որք ընդ նմա ի խաչն ելեալ էին՝ նախատէին զնա։

Եւ իբրև վեց ժամ եղև՝ խաւար կալաւ զամենայն երկիր մինչև ցինն ժամ։

Եւ յիններորդ ժամուն աղաղակեաց Յիսուս ի ձայն մեծ, և ասէ. Էլի՛, Էլի՛, լամա սաբաքթանի. որ թարգմանի, Աստուած իմ, Աստուած իմ, ընդէ՞ր թողեր զիս։

Եւ ոմանք ի նոցանէ՝ որ շուրջն կային զնովաւ՝ իբրև լուան, ասէին՝ եթէ զԵղիա կարդայ։

Եւ ընթացեալ մի ոմն՝ ելից սպունգ ի քացախով, և հարեալ յեղեգան՝ տայր ըմպել նմա, և ասէ. թող տուք, տեսցուք՝ գայ Եղիա իջուցանել զդա։

Եւ Յիսուս արձակեաց ի ձայն մեծ՝ և եհան զոգի։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Վասն խաչելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

ակ. գկ.

Իբրև չոգան ի տեղին՝ կոչեցեալ գագաթին, անդ հանին զնա ի խաչ. և զչարագործսն՝ զոմն ընդ աջմէ՝ և զոմն ընդ ձախմէ խաչեցին։

Եւ Յիսուս ասէ. Հայր՝ թող դոցա՝ զի ոչ գիտեն, զինչ գործեն. և ի բաժանել զհանդերձս նորա, արկին վիճակս։

Եւ կայր ժողովուրդն հայեցեալ. անգոսնէին զնա իշխանքն հանդերձ նոքօք՝ և ասէին, զայլս ապրեցոյց, ապրեցուսցէ և զանձն՝ եթէ դա է Քրիստոս որդի Աստուծոյ ընտրեալն։

Այպն առնէին զնա և զինուորքն, եկեալ առաջի՝ մատուցանէին նմա քացախ։

Եւ ասէին. եթէ դու ես թագաւորն հրէից՝ փրկեա զանձն քո։

Եւ էր գիր գրեալ ի վերայ նորա, Յունարէն՝ և Դաղմատերէն՝ և Եբրայեցերէն գրով, թէ՝ սա է արքայն հրէից։

Իսկ ի մի ոմն ի կախեալոց չարագործացն հայհոյէր զնա՝ և ասէր. ոչ դու ես Քրիստոսն, փրկեա զանձն քո և զմեզ։

Պատասխանի ետ ընկերն սաստելով նմա՝ և ասէ. չերկընչիս դու յԱստուծոյ՝ զի ի նմին պատժի կաս։

Եւ մեք՝ յիրաւի, զի արժանի որոց գործեցաքն՝ առնումք զհատուցումն. և սա՝ ապիրատ ինչ ոչ գործեաց։

Եւ ասէ ցՅիսուս. յիշեա՛ զիս Տէր՝ յորժամ գայցես արքայութեամբ քով։

Եւ ասէ ցնա Յիսուս. ամէն ասեմ քեզ. այսօր ընդ իս իցես ի դրախտին։

Եւ էր իբրև վեցերորդ ժամ, և խաւար եղև ի վերայ ամենայն երկրի մինչև ցիններորդ ժամն. խաւարեցաւ արեգակն։

Եւ հերձաւ վարագոյր տաճարին ընդ մէջ։

Եւ կարդաց Յիսուս ի ձայն մեծ՝ և ասէ, Հայր՝ ի ձեռս քո աւանդեմ զհոգի իմ, զայս իբրև ասաց, եհան զոգի։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Վասն խաչելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

աձ. գձ.

Եւ նոքա առեալ տանէին զնա. և բարձեալ էր ինքնին զխաչափայտն, և ելա-

նէր ի տեղին որ անուանէր գապաթան, և կոչէր Եբրայեցերէն Գողգոթա։

Ուր և ի խաչն խակ հանին զնա. և ընդ նմա երկուս ևս այլս ասի և անսի, և ի միջի զՅիսուս։

Գրեաց և տախտակ մի Պիղատոս, և եդ ի վերայ խաչին. և էր գրեալ. Յիսուս Նազովրեցի թագաւոր Հրէից։

Զայն տախտակ ընթերցան բազումք ի Հրէից. զի մօտ էր ի քաղաք անդր տեղին՝ ուր խաչեցաւն Յիսուս. և էր գրեալ Եբրայեցերէն՝ Դաղմատերէն և Յունարէն։

Ասեն ցՊիղատոս քահանայապետքն Հրէից. մի գրեր թագաւոր Հրէից, այլ թէ նա ասաց՝ թագաւոր եմ Հրէից։

Պատասխանի ետ Պիղատոս. զոր ինչ գրեցի՝ գրեցի։

Իսկ զինուորքն իբրև հանին ի խաչ զՅիսուս, առին զհանդերձս նորա՝ և արարին չորս մասունս, իւրաքանչիւր զինուորի մասն. իսկ զպատմուճանն՝ քանզի էր առանց կարանի ի վերուստ փորանկեալ ամենևին։

Ասեն ցմիմեանս. մի պատռեսցուք զայդ, այլ արկցուք վիճակս ի վերայ դորա, ում և ելցէ, զի լցցի գիրն որ. ասէ բաժանեցին զհանդերձս իմ յիւրեանս. և ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակ արկին. զինուորքն զայս ինչ գործեցին։

Եւ կային առ խաչին Յիսուսի մայրն նորա, և քոյր մօր նորա Մարիամ Կղէոպայ, և Մարիամ Մագդաղենացի։

Յիսուս իբրև ետես զմայրն և զաշակերտն զոր սիրէր՝ զի կայր մօտ, ասէ ցմայրն, կին դու՝ ահա որդի քո։

Ապա ասէ ցաշակերտն. ահա մայր քո. և յայնմ ժամանակէ առ աշակերտն՝ զնա առ իւր։

Յետ այսորիկ իբրև գիտաց Յիսուս՝ եթէ ահա ամենայն ինչ կատարեալ է, զի կատարեսցի գիրն, ասէ. ծարաւի եմ։

Եւ անդ կայր ման ինչ՝ լի քացախով. և նոցա սպունգ լցեալ քացախով ընդ լեզուոյ՝ շուրջ եդեալ զմշակաւ զոսպային՝ մատուցին ի բերան նորա։

Իբրև առ Յիսուս զքացախն հանդերձ լեզուվն՝ ասէ. ամենայն ինչ կատարեալ է. և խոնարհեցուցեալ զգլուխն ետուն զոգին։

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԻՒՂԱՖԵՐԻՑ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

ԲԿ. ԳԿ.

Եւ իբրև երեկոյ եղև, քանզի ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մնանէր։

Եկեալ Յովսէփ՝ որ Յարիմաթիայն էր, այր պարկեշտ, նախարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեան Աստուծոյ, համարձակեցաւ, եմուտ առ Պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։

Եւ Պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ, թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ։

Եւ իբրև ստուգեաց ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն Յովսէփայ։

Եւ Յովսէփ գնեաց կտաւ, և իջուցեալ զնա՝ պատեաց կտաւովն, և եդ ի գերեզմանի՝ զոր էր փորեալ ի վիմէ, և թաւալեցոյց զվէմ մի ի դուռն գերեզմանին։

Իսկ Մարիամ Մագդաղե-

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

ԲԾ. ԳԾ.

Եւ իբրև երեկոյ եղև, եկն այր մի մեծատուն Յարիմաթիայ, որում անուն էր Յովսէփ, որ և աշակերտեցաւ իսկ Յիսուսի։

Սա մատուցեալ առ Պիղատոս, խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի. յայնժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։

Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ՝ պատեաց սուրբ կտաւովք։

Եւ եդ ի նոր գերեզմանի՝ զոր փորեաց ի վիմի. և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ և գնաց։

Անդ էր Մարիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին։

նացի և Մարիամ Յակոբայ և Յովսեայ տեսին զտեղին ուր եդաւ։

Սրբոյ աւետարանից Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

ակ. կկ. Եւ ահա այր մի, անուն Յովսէփ, որ էր նախարար՝ այր բարեգործ և արդար։

Սա՝ չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա. Յարիմաթեայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն իսկ՝ ակն ունէր արքայութեան Աստուծոյ։

Սա՝ մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։

Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պատատուակալաւ, և եդ ի կուռծոյ գերեզմանին. ուր չէր զոք բնաւ եդեալ։

Եւ օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր։

Եւ երթային զհետ նորա կանայք՝ որ եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլէէ. տեսին զգերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմին նորա։

Դարձան, և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և ի շաբաթուն հանդարտեցին վասն պատուիրանին։

Սրբոյ աւետարանից Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Յետ այսորիկ աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ, որ ամ. գձ. Յարեմաթեայ էր աշակերտ Յիսուսի ի ծածուկ՝ վասն ահին հրէից, զի բարձցէ զմարմինն Յիսուսի. և հրամայեաց Պիղատոս. եկին և բարձին զնա։

Եկն Նիկոդիմոս՝ որ եկեալն էր առ Յիսուս ի գիշերի զառաջինն, և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս իբրև լտերս հարիւր։

Առին զմարմինն Յիսուսի, և պատեցին կտաւովքն հանդերձ, որպէս օրէն էր հրէից պատել։

Եւ էր ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ի պարտիզի անդ գերեզման նոր, յորում ոչ զք երբէք՝ էր եդեալ։

Անդ վասն ուրբաթուն հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զՅիսուս։

ԱՐԵՏԱՐԱՆՔ ԻՎԱՆԵՐԻՑ

ՅԻՆԱՆՑ ԿԻԻՐԱԿԷԻՑ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ յերեկոյի շաբաթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին, եկն Մարիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն տեսանել զգերեզմանն։

Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ Տեառն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ի քաց թաւալեցոյց զվէմն ի դրանց անտի. և նստէր ի վերայ նորա։

Եւ էր տեսիլ նորա իբրև զփայլակն, և հանդերձ նորա սպիտակ իբրև զձիւն։

Եւ յահէ անտի նորա խռովեցան պահապանքն, և եղեն իբրև զմեռեալս։

Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցկանայսն. մի երկնչիք դուք. գիտեմ զի զՅիսուս զխաչեալն խնդրէք։

Չէ աստ, քանզի յարեաւ, որպէս ասացն. եկայք և տեսէք զտեղին՝ ուր կայր։

Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշակերտացն նորա՝ թէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան զձեզ ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։

Եւ ելեալ վաղվաղակի ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խընդութեամբ բազմաւ՝ ընթացին պատմել աշակերտացն։

Եւ ահա պատահեցաւ նոցա Յիսուս և ասէ, ողջ էք. և նոքա մատուցեալ կալան զոտս նորա, և երկիրպագին նմա։

Յայնժամ ասէ ցնոսա Յիսուս. մի երկնչիք, երթայք ասացէք եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն ի Գալիլեա, և անդ տեսցեն զի։

Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք ի զօրականացն եկին ի քաղաքն, և պատմեցին քահանայապետիցն զամենայն որ ինչ եղեն։

Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծերովքն, խորհուրդ

արարեալ՝ արծաթ յոյժ ետուն զօրականացն։

Եւ ասեն. ասասջի՝ եթէ աշակերտքն նորա եկեալ գիշերի, գողացան զնա՝ մինչ մեք ի քուն էաք։

Եւ եթէ լուր լիցի այդ առ դատաւորն, մեք հաճեսցուք զնա, և զձեզ անհոգս արասցուք։

Եւ նոցա առեալ զարծաթն, արարին որպէս ուսանն. և ել համբաւս այս ի Հրէից մինչև ցայսօր։

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին ի Գալիլեա՝ ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս։

Իբրև տեսին զնա, երկիրպագին նմա, և ոմանք երկուածան։

Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ։

Գնացէք այսուհետև աշակերտեցէք զամենայն հեթանոսս. մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Ուսուցէք նոցա պահել զամենայն՝ որ ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս՝ մինչև ի կատարած աշխարհի։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ իբրև անց շաբաթն, Մարիամ Մագդաղենա- բ
և Մարիամ Յակոբայ և Սող- գ
ոմէ չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն, օծցեն զնա։

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ի գերեզմանն ընդ արևագալն։

Եւ ասէին ցմիմեանս. ով թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն ի դրանց գերեզմանին։

Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր վէմն ի գերեզմանէն, քանզի էր մեծ յոյժ։

Եւ մտեալ ի ներքս ի գերեզմանն տեսին զերիտասարդ մի՝ զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ պատմուճան ապիտակ. և զարհուրեցան։

Եւ նա ասէ ցնոսա. մի երկնչիք. զՅիսուս խնդրէք զնազովրեցի զխաչելեալն, յարեաւ՝ չէ ասա. ահաւասիկ տեղին ուր եդին զնա։

Այլ երթայք, ասացէք ցաշակերտս նորա և ցՊետրոս, թէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի Գալիլեա. անդ տեսանիցէք զնա՝ որպէս ասացը ձեզ։

Եւ իբրև լուան՝ ելին և փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասացին. զի երկնչէին։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Վասն յարութեան Տառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Բայց ի միաշաբաթուն վաղ՝ քաջ ընդ առաւօտն, եկին ի գերեզմանն. բերին զխունկսն զոր պատրաստեցին՝ և այլ կանայք ընդ նոսա։

Եւ գտին զվէմն թաւալեցուցեալ ի գերեզմանէ անտի։

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմինն Տեառն Յիսուսի։

Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու հասին առ նոսա ի հանդերձս լուսաւորս։

Եւ իբրև զահի հարան և խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ցնոսա. զի ինդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ ասա, այլ յարեաւ։

Յիշեցէք որպէս խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն ի Գալիլեա։

Եւ ասէր՝ թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնել ի ձեռս մարդոց մեղաւորաց, ի խաչ ելանել, և յերրորդ աւուր յառնել։

Եւ յիշեցին զբանսն նորա։

Եւ դարձան պատմեցին զայս ամենայն մեռեալսն, և այլոցն ամենեցուն։

Եւ էին Մարիամ Մագդաղենացի, և Յովհաննա, և Մարիամ Յակոբայ՝ և այլք ընդ նոսա, որք պատմեցին զայս առաքելոցն։

Եւ երևեցան առաջի նոցա շաղփաղփութիւն բանքն նոցա՝ և չհաւատային նոցա։

Բայց Պետրոս յարուցեալ՝ ընթացաւ ի գերեզման, և հայեցեալ տեսանէ զկտաւսն լոկ՝ զի կային. և գնաց ընդ միտս զարմացեալ՝ թէ զինչ եղև։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ ի միաշաբաթուն Մարիամ Մագդաղենացի գայ առաւօտուն ընդ արշա-

լոյսն ի գերեզման անդր, և տեսանէ զվէմն բարձեալ ի դրանց գերեզմանին։

Ապա ընթանայ և գայ առ Սիմովն Պետրոս՝ և առ միւս աշակերտն՝ զոր սիրէր Յիսուս, և ասէ ցնոսա. բարձին զՏէրն ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա։

Եւ Պետրոս և միւս աշակերտն՝ և գային ի գերեզմանն։

Ընթանային երկոքեան ի միասին. և միւս աշակերտն յառաջեաց ընթացաւ վաղագոյն քան զՊետրոս՝ և եկն նախ ի գերեզմանն։

Եւ խոնարհեալ տեսանէ զի կային անդ կտաւքն, բայց ի նեղքս ոչ եմուտ։

Եկն Սիմովն Պետրոս որ գայրն զկնի նորա, և եմուտ ի գերեզմանն. և տեսանէ զկտաւան զի կային անդ։

Եւ վարշամանն՝ որ էր ի գլուխն նորա, ոչ ընդ այլ կտաւան կայր, այլ ուրոյն ծալեալ ի մի կողմն։

Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն. որ եկեալն էր յառաջագոյն ի գերեզմանն. եւ տես և հաւատաց։

Զի չէ ևս գիտէին զգիրս՝ թէ պարտ է նմա ի մեռելոց յառնել։

Զոգան դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն։

Բայց Մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմանին և լայր. և մինչդեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ի գերեզմանն։

Եւ տեսանէ երկուս հրեշտակս ի սպիտակս, զի նստէին մի ի սնարից, և մի յանուից՝ ուր կայր մարմինն Յիսուսի։

Եւ նոքա ասեն ցնա. կին դու. զի լաս. ասէ ցնոսա. զի բարձին զՏէրն իմ ի գերեզմանէ աստի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա։

Զայս իբրև ասաց, դարձաւ ի թիկունս կոյս, և տեսանէ զՅիսուս զի կայր. և ոչ գիտէր թէ Յիսուս իցէ։

Ասէ ցնա Յիսուս. կին դու, զի լաս, զո՞ խնդրես. նմա այսպէս թուեցաւ՝ թէ պարտիզպանն իցէ, ասէ ցնա. Տէր, եթէ դու բարձեր զնա, ասա՛ ինձ, ո՞ւր եդեր զնա, զի ես առիցս զնա։

Ասէ ցնա Յիսուս. Մարիա՛մ և նա դարձաւ, և ասէ ցնա Եբրայեցերէն բա՛ռունի, որ թարգմանի վարդապետ։

Ասէ ցնա Յիսուս. մի՛ մերձենար յիս, զի չէ ևս ելեալ եմ առ Հայր իմ։ այլ երթ դու առ եղբայրսն իմ, և ասա՛ ցնոսա. ելանեմ ես առ Հայրն իմ՝ և առ Հայր ձեր, և Աստուածն իմ և Աստուած ձեր։

Գայ Մարիամ Մագդաղենացի՝ և պատմէ աշակերտացն, եթէ եռեաս նա զՏէր, և զայս ինչ ասաց ցնա։

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԻՒՂԱԲԵՐԻՑ

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿԻՐԱԿԷԻՑ ՅԵՏ ՀՈԳԵԳԱԼՍՏԵԱՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ յերեկոյի շաբաթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին, եկն Մարիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն տեսանել զգերեզմանն։

Եւ ահա շարժումն մեծ եղև. զի հրեշտակ Տեառն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ի բաց թաւալեցոյց զվէմն ի դրանց անտի, և նստէր ի վերայ նորա։

Եւ էր տեսիլ նորա իբրև զփայլակն, և հանդերձ նորա սպիտակ իբրև զձիւն։

Եւ յահէ անտի նորա խռովեցան պահապանքն, և եղեն իբրև զմեռեալս։

Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցկանայսն. մի երկնչիք դուք. գիտեմ զի զՅիսուս զխաչեալն խնդրէք։

Չէ ասա, քանզի յարեաւ, որպէս ասացն. եկայք և տեսէք զտեղին՝ ուր կայր։

Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշակերտացն նորա՝ թէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան զձեզ ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։

Եւ ելեալ վաղվաղակի ի գերեզմանէ անտի ահիւ և խընդութեամբ բազմաւ՝ ընթանային պատմել աշակերտացն։

Եւ ահա պատահեցաւ նոցա Յիսուս՝ և ասէ, ողջ էք. և նոքա մատուցեալ կալան զոտս նորա, և երկիրպագին նմա։

Յայնժամ ասէ ցնոսա Յիսուս. մի երկնչիք, երթայք ասացէք եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն ի Գալիլեա, և անդ տեսցեն զիս։

Իբրև նոքա գնացին, ահա ոմանք ի զօրականացն եկին ի քաղաքն, և պատմեցին քահանայիցն զամենայն՝ որ ինչ եղևն։

Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծերովքն, խորհուրդ

առեալ՝ արծաթ յոյժ եառուն զօրականացն։

Եւ ասեն. ասասջիք՝ եթէ աշակերտքն նորա եկեալ գիշերի, գողացան զնա՝ մինչ մեք ի քուն էաք։

Եւ եթէ լուր լիցի այդ առ դատաւորն, մեք հաճեսցուք զնա, և զձեզ անհոգս արասցուք։

Եւ նոցա առեալ զարծաթն, արարին որպէս ուսանն. և ել համբաւս այս ի Հրէից մինչև ցայսօր։

Իսկ մեսասան աշակերտքն գնացին ի Գալիլեա՝ ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս։

Իբրև տեսին զնա, երկիրպագին նմա, և ոմանք երկուսցան։

Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ։

Գնացէք այսուհետև աշակերտեցէք զամենայն հեթանոսս. մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Ուսուցէք նոցա պահել զամենայն՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս՝ մինչև ի կատարած աշխարհի։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Եւ իբրև երեկոյ եղև, քանզի ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մատանէր։ բձ. ղձ.

Եկեալ Յովսէփ՝ որ Յարիմաթեայն էր, այր պարկեշտ, նախարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեան Աստուծոյ, համարձակեցաւ՝ եմուտ առ Պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։

Եւ Պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ, թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ։

Եւ իբրև ստուգեաց ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն Յովսէփայ։

Եւ Յովսէփ գնեաց կտաւ, և ի՛ջուցեալ զնա՝ պատեաց կտաւովն, և եդ ի գերեզմանի՝ զոր էր փորեալ ի վիմէ, և թաւալեցոյց զվէմ մի ի դուռն գերեզմանին։

Իսկ Մարիամ Մագդաղե-

նայի և Մարիամ Յակոբայ և Յովսեայ տեսին զտեղին ուր եդաւ։

Եւ իբրև էանց շաբաթն, Մարիամ Մագդալենացի և Մարիամ Յակոբայ և Սողոմէ չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն, և օծցեն զնա։

Եւ ընդ առաւօտս միաշաբաթուն գան ի գերեզմանն ընդ արևագալն։

Եւ ասէին ցմիմեանս. ով թաւալեցուսցէ մեզ զվէմն ի դրանց գերեզմանին։

Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ էր վէմն ի գերեզմանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։

Եւ մտեալ ի ներքս ի գերեզմանն տեսին զերիտասարդ մի՝ զի նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ պատմուճան սպիտակ. և զարհուրեցան։

Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք. զՅիսուս խնդրէք զՆազովրեցի խաչելեալն, յարեաւ՝ չէ աստ. ահաւադիկ տեղին ուր եդին զնա։

Այլ երթայք, ասացէք ցաշակերտս նորա և ցՊետրոս, թէ ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի Գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա՝ որպէս ասացն ձեզ։

Եւ իբրև լուան՝ ելին և փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասացին. զի երկնչէին։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

ակ. զկ.

Եւ ահա այր մի, անուն Յովսէփ, որ էր նախարար՝ այր բարեգործ և արդար։

Սա՝ չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա. Յարիմաթեայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն իսկ՝ ակն ունէր արքայութեանն Աստուծոյ։

Սա՝ մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։

Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստառակալաւ, և եդ ի կուածոյ գերեզմանին. ուր չէր զոք քնաւ եդեալ։

Եւ օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր։

Եւ երթային զհետ նորա կանայք՝ որք եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլէէ. տեսին զգերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմին նորա։

Դարձան, և պատրաստեցին խունկս և իւղս. և ի շաբաթուն հանդարտեցին վասն պատուիրանին։

Բայց ի միաշաբաթուն վաղ՝ քակ ընդ առաւօտն, եկին ի գերեզմանն. բերին զխունկս զոր պատրաստեցին և այլ կանայք ընդ նոսա։

Եւ գտին զվէմն թաւալեցուցեալ ի գերեզմանէ անտի։

Եւ մտեալ ի նեղքս՝ ոչ գտին զմարմին Տեառն Յիսուսի։

Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու հասին առ նոսա ի հանդերձս լուսաւորս։

Եւ իբրև զահի հարան և խոնարհեցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասեն ցնոսա. զի խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ աստ, այլ յարեաւ։

Յիշէք որպէս խօսեցաւ ընդ ձեզ մինչ էրն ի Գալիլեա։

Եւ ասէր՝ թէ պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնել ի ձեռս մարդոյ մեղաւորաց, և ի խաչ ելանել, և յերրորդ աւուր յառնել։

Եւ յիշեցին զբանսն նորա։

Եւ դարձան պատմեցին զայս ամենայն մեսանիցն, և այլոցն ամենեցուն։

Եւ էին Մարիամ մագդալենացի, և Յովհաննա, և Մարիամ Յակոբայ՝ և այլք ընդ նոսա, որք պատմեցին զայս առաքելոցն։

Եւ երևեցան առաջին նոցա շաղփաղփութիւն բանք նոցա՝ և չհաւատային նոցա։

Բայց Պետրոս յարուցեալ՝ ընթացաւ ի գերեզմանն, և հայեցեալ տեսանէ զկտաւանսն միայն՝ զի կային. և գնաց ընդ միտս զարմացեալ՝ թէ զինչ եղև։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի:

Յետ այսորիկ աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ, որ Յարիմաթիայ էր աշակերտ Յիսուսի ի ծածուկ՝ վասն ահին Հրէից, զի բարձցէ զմարմինն Յիսուսի. և հրամայեաց Պիղատոս. եկին և բարձին զնա։ ԱՃ. գ.

Եկն Նիկոդիմոս՝ որ եկեալն էր առ Յիսուս ի գիշերի զառաջինն, և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս իբրև լտեր հարիւր։

Առին զմարմինն Յիսուսի, և պատեցին կտաւովք՝ խըն-

կովքն հանդերձ, որպէս օրէն էր Հրէից պատել։

Եւ էր ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ի պարտիզի անդ գերեզման նոր, յորում ոչ ոք էր եդեալ։

Անդ վասն ուրբաթուն Հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զՅիսուս։

Եւ ի միաշաբաթուոջն Մարիամ Մագդաղենացի գայ առաւօտուն ընդ արշալոյսն ի գերեզման անդր, և տեսանէ զվէմն բարձեալ ի դրանց գերեզմանին։

Ապա ընթանայ և գայ առ Սիմովն Պետրոս՝ և առ միւս աշակերտն՝ զոր սիրէր Յիսուս, և ասէ ցնոսա. բարձին զՏէրն ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա։

Եւ Պետրոս և միւս աշակերտն՝ և գային ի գերեզմանն։

Ընթանային երկոքեան ի միասին. և միւս աշակերտն յառաջեաց ընթացաւ վաղագոյն քան զՊետրոս՝ և եկն ի գերեզմանն։

Եւ խոնարհեալ տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն, բայց ի ներքս ոչ եմուտ։

Եկն Սիմովն Պետրոս՝ որ գայրն զկնի նորա, և եմուտ ի գերեզմանն. և տեսանէ զկտաւան զի կային անդ։

Եւ վարշամանակն՝ որ էր ի գլուխ նորա, ոչ ընդ այլ կըտաւան կայր, այլ ուրոյն ծալեալ ի մի կողմն։

Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն, որ եկեալն էր յառաջագոյն ի գերեզմանն. ետես և հաւատաց։

Զի չէ ևս գիտէին զգիրս՝ թէ պարտ է նմա ի մեռելոց յառնել։

Զոգան դարձեալ առ միմեանս աշակերտքն։

Բայց Մարիամ կայր արտաքոյ գերեզմանին և լայր. և մինչդեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ի գերեզմանն։

Եւ տեսանէ երկուս հրեշտակս ի սպիտակս, զի նստէին մի ի սնարից, և մի յանոտից՝ ուր կայր մարմինն Յիսուսի։

Եւ նոքա ասեն ցնա. կին դու. զի լաս. ասէ ցնոսա. զի բարձին զՏէրն իմ ի գերեզմանէ աստի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա։

Զայս իբրև ասաց, դարձաւ ի թիկունս կոյս, և տեսանէ զՅիսուս զի կայր. և ոչ գիտէր թէ Յիսուս իցէ։

Ասէ ցնա Յիսուս. կին դու, զի լաս, զո՞ խնդրես. նմա այսպէս թուեցաւ՝ թէ պարտիզպանն իցէ, ասէ ցնա. Տէր,

եթէ դու քարձեր զնա, ասա ինձ, ուր եդեր զնա, զի ես առից զնա։

Ասէ ցնա Յիսուս. Մարիամ և նա դարձաւ, և ասէ ցնա Եբրայեցերէն բարբառի, որ թարգմանի վարդապետ։

Ասէ ցնա Յիսուս. մի մերձենար յիս, զի չև ևս ելեալ եմ առ Հայրն իմ։ այլ երթ դու առ եղբարս իմ։ և ասա ցնոսա. ելանեմ ես առ Հայրն իմ՝ և առ Հայր ձեր, և Աստուածն իմ և Աստուած ձեր։

Գայ Մարիամ Մագդաղենացի՝ և պատմէ աշակերտացն, եթէ եսես նա զՏէր, և զայս ինչ ասաց ցնա։

ԱՐԵՏԱՐԱՆ ԴՈՆԱՐԱՅԻՆ

ԶՈՐ ԸՆԹԵՌՆՈՒՅՈՒՆ Ի ՎԵՐԱՅ ԲԵՄԻՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ Յիսուս աղաղակէր և ասէր. որ հաւատայ յիս, ոչ հաւատայ յիս, այլ յայն՝ որ առաքեացն զիս. և որ տեսանէ զիս, զայն տեսանէ՝ որ առաքեացն զիս։

Ես լոյս՝ յաշխարհ եկի, զի ամենայն որ հաւատայ յիս, ի խաւարի մի մնասցէ։

Եւ եթէ ոք լուիցէ բանից իմոց և ոչ պահեսցէ, ես ոչ դատեմ զնա, քանզի ոչ եկի թէ դատեցայց զաշխարհ, այլ զի փրկեցից զաշխարհ։

Որ անարգէ զիս, և ոչ ընդունի զբանս իմ, գոյ՝ որ դատէ զնա. բանն զոր ես խօսեցայ՝ նա դատէ զնա յաւուրն յետնում։

Զի ես յանձնէ իմմէ ոչ խօսեցայ, այլ որ առաքեացն զիս Հայր՝ նա ետ ինձ պատուէր՝ զինչ ասացից և զինչ խօսեցայց։

Եւ գիտեմ՝ եթէ պատուէրն այն կեանք են յաւիտենականք. արդ զոր ես խօսիմ, որպէս ասաց ինձ Հայրն, այնպէս խօսիմ։

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ՈՏՆԱԼՈՒԱՅԻ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ յորժամ լուաց զոտս նոցա, առ զհանդերձանս իւր՝ և դարձեալ բազմեցաւ, և ասէ ցնոսա. գիտէք զինչ արարիւ ձեզ։

Դուք կոչէք զիս վարդապետ և Տէր, բարւոք առնէք, քանզի եմ իսկ։

Իսկ արդ՝ եթէ ես լուացի զոտս ձեր՝ տէրս և վարդապետս, և դուք պարտիք զմիմեանց ոտս լուանալ։

Զի օրինակ մի ետու ձեզ, զի որպէս ես ձեզ արարի և դուք առնիջիք։

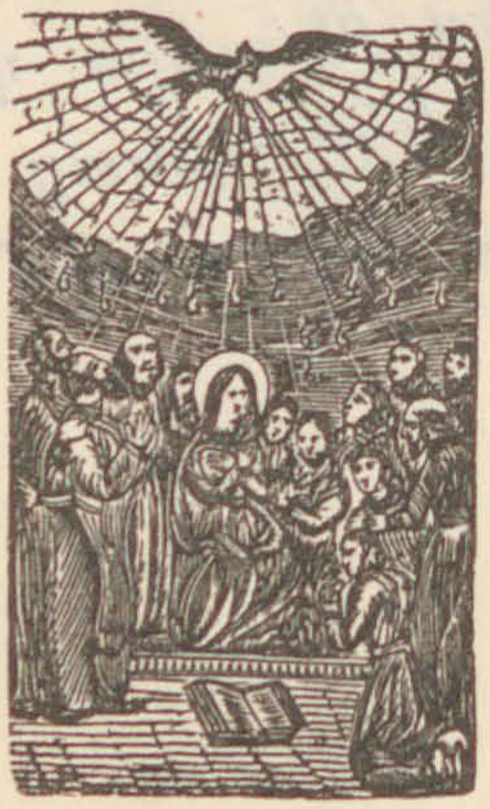

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԶԿՆԻ ՊԱՏԱՐԱԳԻ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Ի Հօրէ լուսոյ։

Իսկզբաննէ էր Բանն, և Բանն էր առ Աստուած, և Աստուած էր Բանն։

Նա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։

Ամենայն ինչ նովաւ եղև, և առանց նորա եղև և ոչինչ՝ որ ինչ եղևն։

Նովաւ կեանք էր, և կեանքն էր լոյս մարդկան։

Եւ լոյսն ի խաւարի անդ լուսաւորէր, և խաւար նմա ոչ եղև հասու։

Եղև այր մի առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նմա Յովհաննէս։

Սա եկն ի վկայութիւն զի վկայեսցէ վասն լուսոյն. զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ։

Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։

Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւոր առնէ զամենայն մարդ՝ որ գալոց է յաշխարհ։

Յաշխարհի էր, և աշխարհ նովաւ եղև, և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։

Յիւրսն եկն, և իւրքն զնա ոչ ընկալան։

Իսկ որք ընկալանն զնա, եա նոցա իշխանութիւն որդիս Աստուծոյ լինել՝ որոց հաւատասցեն յանուն նորա։

Որք ոչ յարենէ, և ոչ ի կամաց մարմնոյ՝ և ոչ ի կամաց առն, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղև և բնակեցաւ ի մեզ. և տեսաք զփառս նորա՝ զփառս իբրև զմիածնի առ ի Հօրէ լի շնորհօք և ճշմարտութեամբ։

Յովհաննէս վկայեաց վասն նորա, աղաղակեաց և ասէ. սա է զորմէ ասէի, որ զկնի իմ գալոցն էր, առաջի իմ եղև, զի նախ քան զիս էր։

Զի ի լրութենէ անտի նորա մեք ամենեքին առաք շնորհս փոխանակ շնորհաց։

Զի օրէնք ի ձեռն Մովսիսի

տուան. շնորհքն և ճշմարտութիւն ի ձեռն Յիսուսի Քրիստոսի եղեն։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ հաւատայ, ընդունի զկեանսն յաւիտենականս։ Ես եմ հացն կենաց։

Հարքն ձեր կերին զմանանայն յանապատին՝ և մեռան։ Այս է հացն, որ յերկնից իջեալ է. զի որ ուտիցէ զք ի սմանէ՝ մի՛ մեռանիցի։ Ես եմ հացն կենդանի՝ որ յերկնից իջեալ։ Եթէ զք ուտիցէ ի հացէ յայսմանէ՝ կեցցէ ի յաւիտեան. և հացն, զոր ես տայ՝ մարմին իմ է, զոր ես տայց վասն կենաց աշխարհի։

ՉՈՐԵՔԻՆ

ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԱՆԴԱՍՏԱՆԻ

ԶԿՆԻ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ, ՅԱՒՈՒՐ ՏՕՆԻ ՔԱՌԱՍՆՕՐԵԱՅ ԳԱԼՍՏԵԱՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ Ի ՏԱՃԱՐՆ։

Առաջին աւետարան, զոր ընթեռնուցուն յարևմտեան կուսէ զէպ յարևելս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Մի համարիք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէս. ոչ եկի լուծանել՝ այլ լնուլ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ մինչև անցցեն երկինք և երկիր, յոտա մի՝ որ նշանախեց մի է, ոչ անցցէ յօրէնացն և ի մարգարէից՝ մինչև ամենայն եղիցի։

Որ ոք լուծցէ մի ինչ ի պատուիրանաց յայսցանէ ի փոքունց, և ուսուցէ այնպէս զմարդիկ, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից։

Իսկ որ արասցէ և ուսուցէ, նա մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից։

Բայց ասեմ ձեզ. զի եթէ ոչ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդիպրացն և զփարիսեցւոց, ոչ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից։

Երկրորդ աւետարան՝ յարևելեան կուսէ զէպ յարևմուտս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Այլ վասն աւուրն այնորիկ և ժամու՝ ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք յերկինս՝ և ոչ որդի, բայց միայն Հայր։

Զգոյշ եղերուք, հսկեցէք՝ և կացէք յաղօթս, զի ոչ գիտէք երբ ժամանակն իցէ։

Որպէս այր մի գնացեալ ի տար աշխարհս, թողուցու զտուն իւր, և տացէ ծառայից իւրոց իշխանութիւն, և

իւրաքանչիւր զգործս իւր. և դռնապանին պատուէր տայցէ՝ զի արթուն լինիցի։

Արդ՝ արթուն կացէք, զի ոչ գիտէք երբ տէր տանն գայցէ, յերեկորեայ, եթէ ի մէջ գիշերի, եթէ ի հաւախօսի, եթէ ընդ առաւօտս, գուցէ եկեալ յանկարծակի՝ գտանիցէ զձեզ ի քուն։

Բայց զոր ձեզդ ասեմ, ամենեցուն ասեմ՝ արթուն կացցէք։

Երրորդ աւետարան ի հիւսիսային կուսէ զէպ ի հարաւ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Հուր եկի արկանել յերկիր. և զինչ. կամիմ թէ արդէն իսկ բորբոքէր։

Եւ մկրտութիւն մի ունիմ մկրտել, և զինքդ, փութամ մինչև կատարեսցի։

Համարիք, եթէ խաղաղութիւն եկի տալ յերկիր. ոչ, ասեմ ձեզ, այլ՝ բաժին։

Զի եղիցին յայսմ հետէ հինգ ի տան միում բաժանեալք, երեքն՝ յերկուց, և երկուքն՝ յերից։

Բաժանեսցի հայր յորդւոյ, և որդի ի հօրէ. մայր ի դստերէ, և դուստր ի մօրէ, սկեսուր ի հարսնէ, և հարսն ի սկեսրէ իւրմէ։

Ասայ և ցժողովուրդսն. յորժամ տեսանիցէք ամպ ծագեալ յարևմտից՝ իսկոյն ասէք՝ թէ անձրև գայ, և լինի այնպէս։

Եւ յորժամ հարաւ շնչեալ, ասէք՝ թէ խորշակ լինի, և լինի այնպէս։

Կեղծաւորք՝ զերեսս երկնի և երկրի գիտէք փորձել, իսկ զժամանակս զայս զինքդ ոչ փորձէք։

Ընդէր և յանձանց իսկ ոչ ընտրէք զարժանն։

Յորժամ երթայցես ընդ ոսոխի քում առ իշխան, ի ճանապարհի ուր զհաշիւն՝ զերծանել ի նմանէ, զի գուցէ քարշիցէ զքեզ առ դատաւորն, և դատաւորն մատնիցէ դահճի, և դահիճն արկանիցէ ի բանտ։

Ասեմ քեզ, ոչ ելանիցես անտի՝ մինչև հատուցանիցես զյետին բնիոնն։

Հորրորդ Աւետարան՝ի հարաւային կուսէ ղէպ ի հիւսիս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Ի Հօրէ լուսոյ։

Ի սկզբանէ էր Բանն, և Բանն էր առ Աստուած, և Աստուած էր Բանն. Նա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։

Ամենայն ինչ նովաւ եղև, և առանց նորա եղև և ոչինչ՝ որ ինչ եղևն։

Նովաւ կեանք էր, և կեանքն էր լոյս մարդկան, և լոյսն ի խաւարի անդ լուսաւորէր, և խաւար նմա ոչ եղև հասու։

Եղև այր մի առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նմա Յովհաննէս։

Սա եկն ի վկայութիւն՝ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ։

Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։

Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւոր առնէ զամենայն մարդ՝ որ գալոց է յաշխարհ։

Յաշխարհի էր, և աշխարհ նովաւ եղև, և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։

Յիւրսն եկն, և իւրքն զնա ոչ ընկալան. իսկ որք ընկալան զնա՝ ետ նոցա իշխանութիւն որդիս Աստուծոյ լինել, որոց հաւատասցեն յանուն նորա։

Որք ոչ յարենէ, և ոչ ի կամաց մարմնոյ, և ոչ ի կամաց առն, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղև, և բնակեցաւ ի մեզ։ Եւ տեսաք զփառս նորա, զփառս իբրև զմիածնի առ ի Հօրէ, լի շնորհօք և ճշմարտութեամբ։

Յովհաննէս վկայեաց վասն նորա, աղաղակեաց և ասէ. սա է՝ զորմէ ասէի, որ զկնի իմ գալոցն էր, առաջի իմ եղև, զի նախ քան զիս էր։

Զի ի լրութենէ անտի նորա՝ մեք առաք շնորհս փոխանակ շնորհաց։

Զի օրէնքն ի ձեռն Մովսիսի տուան, շնորհքն և ճշմարտութիւնն ի ձեռն Յիսուսի Քրիստոսի եղեն։

ՉՈՐԵՔԻՆ
ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԱՆԴԱՍՏԱՆԻ

ՅԱՒՈՒՐ ՏՕՆԻ Ս. ԶԱՏԿԻ։

Առաջին Աւետարան՝ զոր ընթեռնուցուն յարևմտեան կուսէ դէպ յարևելս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Յետ այսորիկ աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ, որ Յարեմաթեայ էր, աշակերտ Յիսուսի ի ծածուկ վասն ահին Հրէից, զի բարձցէ զմարմինն Յիսուսի, և հրամայեաց Պիղատոս. եկին և բարձին զնա։

Եկն և Նիկոդէմոս՝ որ եկեալն էր առ Յիսուս՝ ի գիշերի զառաջինն, և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս՝ իբրև լտերս հարիւր։

Առին զմարմինն Յիսուսի, և պատեցին կտաւովք ընկովքն հանդերձ, որպէս օրէն էր Հրէից պատել։

Եւ էր ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ, և ի պարտիզի անդ գերեզման նոր, յորում ոչ ոք երբէք էր եդեալ։

Անդ վասն ուրբաթուն Հրէից, զի մօտ էր գերեզմանն՝ եդին զՅիսուս։

Երկրորդ Աւետարան՝ յարևելեան կուսէ դէպ յարևմուտս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ ահա այր մի, անուն Յովսէփ, որ էր նախարար՝ այր բարեգործ և արդար։ Սա՝ չէր միաբանեալ ընդ խորհուրդս և ընդ գործս նոցա, յԱրեմաթեայ քաղաքէ Հրէից, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեան Աստուծոյ։ Սա մատուցեալ առ Պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։ Եւ իջուցեալ զնա՝

պատեաց պաստառակալաւ, և եդ ի կռածոյ գերեզմանին, ուր չէր զոք բնաւ եղեալ։

Եւ օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր։ Եւ երթային զհետ նորա կանայք՝ որ եկեալ էին ընդ նմա ի Գալիլէէ, տեսին զգերեզմանն, և որպէս եդաւ մարմինն նորա։

Դարձան և պատրաստեցին խունկս և իւղս, և ի շաբաթուն հանդարտեցին վասն պատուիրանին։

Երրորդ Աւետարան՝ ի հիւսիսային կուսէ դէպ ի հարաւ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն թաղման եւ յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ իբրև երեկոյ եղև, քանզի ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մնանէր, եկեալ Յովսէփ, որ Յարեմաթեայն էր, այր պարկեշտ, նախարար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր արքայութեանն Աստուծոյ, համարձակեցաւ՝ եմուտ առ Պիղատոս, և խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի։

Եւ Պիղատոս զարմացաւ, թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ, թէ արդարև՝ այնչափ վաղ մեռաւ։

Եւ իբրև ստուգեաց ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն Յովսէփայ։

Եւ Յովսէփ գնեաց կտաւ, և իջուցեալ զնա՝ պատեաց կտաւովն, և եդ ի գերեզմանի՝ զոր էր փորեալ ի վիմէ, և թաւալեցոյց վէմ մի ի դուռն գերեզմանին։

Իսկ Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակոբայ և Յովսեայ տեսին զտեղին՝ ուր եդաւ։

Եւ իբրև էանց շաբաթն, Մարիամ Մագդաղենացի և Մարիամ Յակոբայ և Սողոմէ՝ չոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն և օծցեն զնա։

Չորրորդ Աւետարան՝ ի հարաւ կուսէ դէպ ի հիւսիս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն թաղման Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ իբրև երեկոյ եղև, եկն այր մի մեծատուն յԱրեմաթեայ, որում անուն էր Յովսէփ, որ աշակերտեցաւ իսկ Յիսուսի։ Սա մատուցեալ

առ Պիղատոս խնդրեաց զմարմինն Յիսուսի. յայնժամ Պիղատոս հրամայեաց տալ զմարմինն։

Եւ առեալ զմարմինն Յովսէփ՝ պատեաց սուրբ կտաւովք։ Եւ եդ ի նոր գերեզմանի՝ զոր փորեաց ի վիմի. և թաւալեցուցեալ կափարիչ դրան գերեզմանին վէմ մի մեծ՝ և գնաց։

Անդ էր Մարիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն, նստէին հանդէպ գերեզմանին։

Եւ ի վաղիւ անդր՝ որ է յետ ուրբաթուն, ժողովեցան քահանայապետքն և փարիսեցիք առ Պիղատոս և ասեն. Տէր, յիշեցաք զի մոլորեցուցիչն այն ասէր մինչ կենդանին էր, թէ յետ երից աւուրց յառնեմ։

Արդ՝ հրամայեա զգուշանալ գերեզմանին մինչև ցերիս աւուրս, գուցէ եկեալ աշակերտքն գիշերի՝ գողանայցեն զնա. և ասիցեն ժողովրդեանն, թէ յարեաւ ի մեռելոց, և լինիցի յետին մոլորութիւնն չար քան զառաջինն։

Ասէ ցնոսա Պիղատոս. ունիք զզօրականս, երթայք ըզգուշացարուք որպէս և գիտէք։

Եւ նոքա երթեալ զգուշացան գերեզմանին, և կնքեցին զվէմն հանդերձ զօրականաքն։

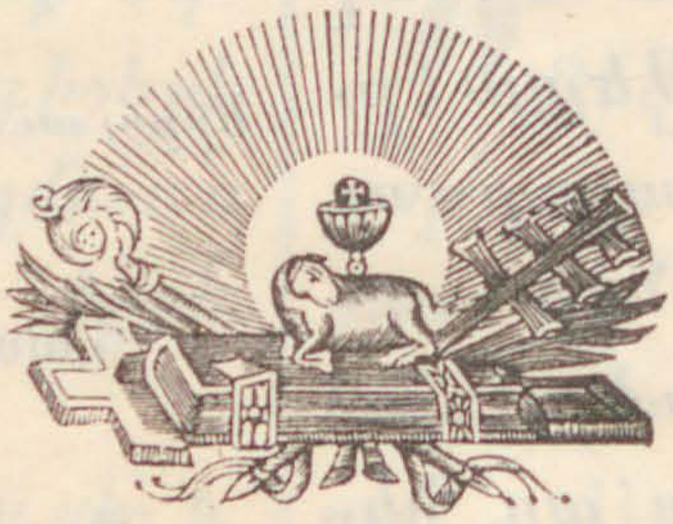

ՉՈՐԵՔԻՆ
ԱՒԵՏԱՐԱՆՔ ԱՆԴԱՍՏԱՆԻ
ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ԽԱՉՎԵՐԱՑԻ։

Առաջին Աւետարան, զոր ընթեռնուցուն յարևմտեան կուսէ զէպ յարևելս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս։

Եւ ոչ ոք եւ յերկինս, եթէ ոչ որ էջն յերկնից որդին մարդոյ՝ որ էն յերկինս։

Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զօձն յանապատի, նոյնպէս բարձրանալ պարտ է որդւոյ մարդոյ։

Զի ամենայն որ հաւատայ ի նա՝ ընկալցի զկեանն յաւիտենականս։

Զի այնպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհս, մինչև զորդին իւր միածին եառ. զի ամենայն՝ որ հաւատայ ի նա՝ մի կորիցէ, այլ ընկալցի զկեանն յաւիտենականս։

Զի ոչ առաքեաց Աստուած զորդի իւր յաշխարհս թէ դատեսցէ զաշխարհս, այլ զի փրկեսցի աշխարհս նովաւ։

Որ հաւատայ ի նա՝ ոչ դատապարտեսցի. և որ ոչ հաւատայ ի նա՝ արդէն իսկ դատապարտեալ է, զի ոչ հաւատաց յանուն միածնի որդւոյն Աստուծոյ։

Եւ այս իսկ է դատաստան, զի լոյս եկն յաշխարհս, և սիրեցին մարդիկ զխաւար առաւել քան զլոյս, զի էին գործք իւրեանց չարութեան։

Զի ամենայն որ զչար գործէ՝ ատեայ զլոյս, և ոչ գայ առ լոյսն, զի մի յանդիմանեսցին գործք նորա։

Իսկ որ առնէ զճշմարտութիւն՝ գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նորա՝ թէ Աստուծով գործեցան։

Երկրորդ Աւետարան՝ յարևելեան կուսէ ղէպ յարևմուտս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Զի որպէս փայլակն՝ որ ելանէ յարևելից և երևի մինչև յարևմուտս, այնպէս եղիցի գալուստն որդւոյ մարդոյ։

Զի ուր գէշն իցէ, անդր ժողովեսցին արծուիք։

Վաղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ արեգակն խաւարեսցի, և լուսին ոչ տացէ զլոյս իւր, և աստեղք անկցին յերկնից, և զօրութիւնք երկնից շարժեսցին։

Եւ ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս, և յայնժամ կոծեսցին ամենայն ազգք երկրի, և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վերայ ամպոց երկնից զօրութեամբ և փառօք բազմօք։

Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ, և ժողովեսցեն զընտրեալս նորա ի չորից հողմոց՝ ի ծագաց երկնից մինչև ի ծագս նոցա։

Ի թզենւոյ անտի ուսարուք զառակն, զի յորժամ նորա ոստքն կակղացին և տերևն ցցուիցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն։

Նոյնպէս և դուք՝ յորժամ տեսանիցէք զայս ամենայն, գիտասջիք թէ մերձ է ի դուրս։

Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս, մինչև այս ամենայն եղիցի։

Երկինք և երկիր անցցեն, և բանք իմ մի՛ անցցեն։

Երրորդ Աւետարան՝ ի հիւսիսային կուսէ ղէպ ի հարաւ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մարկոսի։

Վասն չարչարանաց եւ խաչելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ ածին արտաքս, զի ի խաչ հանցեն զնա։ Եւ ունէին պահակ զՍիմովն Կիւրենացի՝ որ ընդ այն անցանէր՝ եկեալ յագարակէ, զհայրն Աղէքսանդրի և Ռուփայ, զի բարձցէ զխաչափայտն նորա։

Եւ ածեն զնա ի Գողգոթայ՝ տեղի մի, որ թարգմանի՝ տեղի գլխոյ։

Եւ տային նման գինի զմիրուսեալ, և նա ոչ էառ։ և հանին զնա ի խաչ։

Եւ իբրև խաչեցին զնա՝ բա-

ժանեցին զհանդերձս նորա, արկեալ վիճակս ի վերայ՝ թէ ո զինչ առնուցու։

Էր ժամ երրորդ՝ և հանին զնա ի խաչ։ Եւ էր գիր վնասու նորա գրեալ, թէ թագաւոր է Հրէից։

Չորրորդ Աւետարան՝ ի հարաւ կուսէ ղէպ ի հիւսիս։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Յովհաննու։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Մի խռովեսցին սիրտք ձեր, այլ հաւատացէք յԱստուած, և յիս հաւատացէք։ Ի տան Հօր իմոյ օթևանք բազումք են. ապա թէ ոչ՝ ասացեալ էր իմ ձեզ, եթէ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի։

Եւ եթէ երթամ և պատրաստեմ ձեզ տեղի, դարձեալ գամ և առնում զձեզ առ իս. զի ուր են իցեմ, և դուք անդ իցէք։ Եւ ուր երթամն՝ գիտիցէք, և զճանապարհն գիտիցէք։

Ասէ ցնա Թովմաս. Տէր, ոչ գիտեմք յո՞ երթաս, և զիա՞րդ զճանապարհն կարասցուք գիտել։

Ասէ ցնա Յիսուս. Ես եմ ճանապարհն և ճշմարտութիւն և կեանք. ոչ ոք գայ առ Հայր, եթէ ոչ ինձ։

Եթէ զիս գիտէիք, ապա և զՀայրն իմ գիտէիք, և այսուհետև գիտասջիք զնա, և տեսէք զնա։

Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Տէր, ցոյց մեզ զՀայր՝ և շատ է մեզ։

Ասէ ցնա Յիսուս. այսչափ ժամանակս ընդ ձեզ եմ, և ոչ ծանեար զիս, Փիլիպպէ. որ եսես զիս՝ եսես զՀայրն. և դու զիա՞րդ ասես՝ եթէ ցոյց մեզ զՀայր։

Ո՞չ հաւատաս եթէ ես ի Հայր և Հայր յիս է. բանն՝ զոր ես խօսիմ ընդ ձեզ, ոչ եթէ յանձնէ ինչ խօսիմ, այլ Հայրն՝ որ յիս բնակեալ է, նա գործէ զգործսն։

Հաւատայք ինձ, եթէ ես ի Հայր և Հայր յիս. ապա թէ ոչ՝ գոնէ վասն գործոցն հաւատացէք ինձ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, թէ որ հաւատայն յիս, զգործս զոր ես գործեմ, և նա գործեսցէ, և մեծամեծս ևս քան զնոսն գործեսցէ. զի ես առ Հայր երթամ։

Եւ զոր ինչ խնդրիցէք յանուն իմ, արարիցս զայն. զի փառաւորեսցի Հայր յորդի։

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ՀՐԱԳԱԼՈՒՅՑԻ Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ, ԶՈՐ ԸՆԹԵՌՆՈՒՅՑՈՒՆ Ի ՍԵՂԱՆԱՏԱՆ ՅԵՏ ԱՒԱՐՏՄԱՆ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Ի ծննդեանն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ հովիւքն էին ի տեղւոջն յայնմիկ բացօթեայք, որք պահէին զպահպանութիւնս գիշերոյ հօտից իւրեանց։

Եւ հրեշտակ Տեառն երևեցաւ նոցա, և փառք Տեառն ծագեցին առնոսա, և երկեան երկիւղ մեծ։

Եւ ասէ ցնոսա հրեշտակն. մի երկնչիք, զի ահաւասիկ աւետարանեմ ձեզ զուրախութիւն մեծ, որ եղիցի ամենայն ժողովրդեանն։

Զի ծնաւ ձեզ այսօր փրկիչ, որ է Օծեալ Տէր, ի քաղաքի Դաւթի։

Եւ այս նշանակ ձեզ, գտանիցէք մանուկ պատեալ ի խանձարուրս, և եդեալ ի մսուրս։

Եւ յանկարծակի եղև ընդ հրեշտակին ընդ այնմիկ բազմութիւն զօրաց երկնաւորաց, որ օրհնէին զԱստուած և ասէին։

Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն։

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ ՀՐԱԳԱԼՈՒՅԻ Ս. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԶՀՏԿԻ, ԶՈՐ ԸՆԹԵՌՆՈՒՅՈՒՆ Ի ՍԵՂԱՆԱՏԱՆ ՅԵՏ ԱՒԱՐՏՄԱՆ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Վասն յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Իսկ մետասան աշակերտքն գնացին ի Գալիլիա՝ ի լեառնն՝ ուր ժամադիր եղև նոցա Յիսուս։ Իբրև տեսին զնա՝ երկիր պագին նմա, և ոմանք երկուսացան։

Եւ մատուցեալ Յիսուս խօսեցաւ ընդ նոսա և ասէ. տուաւ ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս Հայր, և ես առաքեմ զձեզ։

Գնացէք այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամենայն հեթանոսս, մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ։

Ուսուցէք նոցա պահել զամենայն՝ զոր ինչ պատուիրեցի ձեզ։ Եւ ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս՝ մինչև ի կատարած աշխարհի։

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ ԳԻՇԵՐԻՆ ՆԱԽ ՔԱՆ ԶՓԱՌՔ Ի ԲԱՐԶՈՒՆՍՆ ԸՆԹԵՌՆՈՒՅՈՒՆ ԶԱՅՍ ԱՒԵՏԱՐԱՆ Ի ԲԵՄԻՆ

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Ղուկասու։

Ի ծննդեանն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Եւ հովիւքն էին ի տեղւոջն յայնմիկ բացօթեայք, որք պահէին զպահպանութիւնս գիշերոյ հօտից իւրեանց։

Եւ հրեշտակ Տեառն երևեցաւ նոցա, և փառք Տեառն ծագեցին առնոսա, և երկեան երկիւղ մեծ։

Եւ ասէ նոսա հրեշտակն. մի երկնչիք, զի ահաւասիկ աւետարանեմ ձեզ զուրախութիւն մեծ, որ եղիցի ամենայն ժողովրդեանն։

Զի ծնաւ ձեզ այսօր Փրկիչ, որ է Օծեալ Տէր, ի քաղաքի Դաւթի։

Եւ այս նշանակ ձեզ, գտանէք մանուկ պատեալ ի խանձարուր, և եդեալ ի մսուրս։

Եւ յանկարծակի եղև ընդ հրեշտակին ընդ այնմիկ բազմութիւն զօրաց երկնաւորաց, որ օրհնէին զԱստուած և ասէին։

Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն։

Ասացեալ հրեշտակացն զփառս ի բարձունս

Եւ եղև իբրև վերացան ի նոցանէ հրեշտակքն յերկինս, ասեն ցմիմեանս հովիւքն. եկայք երթիցուք մինչև ցԲեթղեհէմ, և տեսցուք զինչ է բանս այս՝ որ եղև, զոր Տէր եցոյց մեզ։

Եւ եկին փութանակի, և գտին զՄարիամ և զՅովսէփ՝ և զմանուկն եդեալ ի մսուր։

Եւ ծանեան վասն բանին որ ասացաւ նոցա զմանկանէն։

Եւ ամենեքին, որ լսէին՝ զարմանային վասն բանից՝ զոր խօսեցան ընդ նոսա հովիւքն։

Եւ Մարիամ զամենայն զբանս զայսոսիկ պահէր, և խելամուտ լինէր ի սրտի իւրում։

Եւ դարձան հովիւքն՝ փառաւոր առնէին՝ և օրհնէին զԱստուած՝ վասն ամենայնի զոր լուան և տեսին, որպէս պատմեցաւ նոցա։

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ՄԱՂԹԱՆԱՑ

ՁՈՐ ԸՆԹԵՌՆՈՒՅՈՒՆ ՅԱՒՈՒՐՍ ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ ՏՕՆԻՑ։

Սրբոյ աւետարանիս Յիսուսի Քրիստոսի՝ որ ըստ Մատթէոսի։

Առ Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս

Յայնժամ գնացեալ փարիսեցիքն, առին խորհուրդ զնմանէ՝ թէ որպէս դնիցեն նմա որոգայթ բանիւք։

Եւ առաքեն առ նա զաշակերտսն իւրեանց հերովդիանոսօքն հանդերձ՝ և ասեն, վարդապետ՝ գիտեմք զի ճըշմարիտ ես, և զճանապարհն Աստուծոյ ճշմարտութեամբ ուսուցանես, և ոչ է քեզ փոյթ զումեքէ, և ոչ հայիս յերեսս մարդոյ։

Ասդ՝ ասա մեզ, զիարդ թուի քեզ, պարտ է հարկս տալ կայսեր՝ թէ ոչ։ Գիտաց Յիսուս զխորամանկութիւն նոցա, և ասէ, զի փորձէք զիս կեղծաւորք։ ցուցէք ինձ զդահեկան հարկին։ և նոքա մատուցին նմա դահեկան մի։ Եւ ասէ ցնոսա։ ո՞յր է պատկերս այս՝ կամ գիր։ Ասեն կայսերս։ Յայնժամ ասէ ցնոսա։ երթայք՝ տուք զկայսերն՝ կայսերս, և զԱստուծոյն՝ Աստուծոյ։ Իբրև լուան՝ զարմացան, և թողին զնա և գնացին։

ՑԱՆԿ

		ԵՐԵՍ
Ա.	Աւետարանք Հանգստեան	1.
Բ.	Աւետարանք Բժշկութեան	6.
Գ.	Աւետարանք Տաճարի	12.
Դ.	Աւետարանք Խաչելութեան	17.
Ե.	Աւետարանք Իւղաբերից Մեծի Պահոց	21.
Զ.	Աւետարանք Իւղաբերից Յինանց Կիւրակէից	23.
Է.	Աւետարանք Իւղաբերից Յարութեան Կիւրակէից յետ Հոգեգալստեան	27.
Ը.	Աւետարան Դանդաղակէքի	33.
Թ.	Աւետարան Ոանալուայի	34.
Ժ.	Աւետարանք Զկնի Պատարագի	35.
ԺԱ.	Աւետարանք Անղատանի Քառանօրեայ Պաղատեան	37.
ԺԲ.	Աւետարանք Անղատանի Ս. Զատկի	40.
ԺԳ.	Աւետարանք Անղատանի Երեկոյեան Խաչվերացի	43.
ԺԴ.	Աւետարան Երեկոյեան Ճրագալուցի Ս. Ծննդեան	46.
ԺԵ.	Աւետարան Երեկոյեան Ս. Յարութեան	47.
ԺԶ.	Աւետարան Աստուածայայտնութեան Գիշերի, զոր Ընթեռնուն Զկնի Տէր-Երկնիցին	48.
ԺԷ.	Աւետարան Կայսերական Տօնից	49.

ՀԱՅ ԱԼՖԱՎԻՏԻ
ԳՍՍ Գրքատուն
ZUUՊ-Арм ССР
Գրքատուն
Ա. Մ. Գասնակյան
ՍՍՀՄ ՀԱՅԿ ԱԿԱԴ

30

Uh. p.